



## Vecernia în Ajunul Bobotezei

Preotul face începutul :

**Binecuvântat este Dumnezeu nostru , totdeauna acum și pururea și în vecii vecilor.**

*Apoi cel mai mare :*

Împărate ceresc... Sfinte Dumnezeule... **Și după :** Tatăl nostru... Doamne miluiește..., **de 12 ori.** Slavă... **Și acum...** Veniți să ne închinăm... **De trei ori.** Binecuvântează suflete al meu... **După aceasta, Diaconul zice Ectenia cea mare. După Ectenie, îndată cântăm Doamne strigat-am... pe glasul al 2-lea. Preotul face Proskomidia.**

**Pe Luminătorul nostru, Carele luminează pe tot omul, văzându-L Mergătorul înainte, venind să Se boteze, se bucură cu sufletul, și se cutremură cu mâna. Îl arată pe El și zice noroadelor : Iată Cela ce mântuiește pe Israel, Cel ce ne scapă pe noi din stricăciune. O Cela ce ești fără de păcat ! Hristoase Dumnezeu nostru slavă Ție.**

**Mântuitorul nostru, de la slugă botezându-Se, și prin venirea Duhului mărturisindu-Se, s-au spăimântat văzându-L oștile îngerești. Și glas din Cer a venit de la Tatăl : Acesta**

pe Carele Mergătorul înainte mâna își pune, Fiul meu Cel iubit este, întru Carele bine am voit; Hristoase Dumnezeul nostru slavă Ție.

**C**urgerile Iordanului, pe Tine Izvorul te-au primit, și Mângâietorul în chip de porumb S-a pogorât. Plecatu-și-a creștetul, Cel ce a plecat cerurile. Strigat-a și a zis lutul către Ziditorul : Ce-mi poruncești cele ce sunt mai presus de mine ? Mie îmi trebuiește Botezul Tău. O Cela ce ești fără de păcat; Hristoase Dumnezeul nostru slavă Ție.

**V**rând să mântuiești pe omul cel rătăcit, nu ai socotit nevrednicie în chip de rob a Te îmbrăca. Că s-a căzut Ție, Stăpânului și Dumnezeu, ca să primești ale noastre, pentru noi. Că Tu botezându-Te cu trupul Mântuitorule iertării ne-ai învrednicit pe noi. Pentru aceasta strigăm către Tine : Făcătorule de bine Hristoase Dumnezeul nostru slavă Ție.

Slavă..., Și acum..., **glas același.**

**A lui Vizantie.**

**P**lecatu-ți-ai capul Mergătorului înainte, sfărâmat-ai capetele balaurilor, venit-ai la râuri, luminat-ai toate, ca să Te slăvească Mântuitorule, pe Tine luminătorul sufletelor noastre.

**VOHOD cu Evanghelia.**  
**Prochimenul zilei, și Paremiile.**

Lumină lină...

## De la Facere citire :

### Cap. 1 vers 1.

Întru început a făcut Dumnezeu Cerul și pământul. Și pământul era nevăzut, și netocmit, și întuneric era deasupra adâncului. Și Duhul lui Dumnezeu se purta peste apă. Și a zis Dumnezeu : Să se facă lumină; și s-a făcut lumină. Și a văzut Dumnezeu lumina că este bună, și a despărțit Dumnezeu între lumină și între întuneric; Și a numit Dumnezeu lumina ziua, și întunericul l-a numit noapte. Și s-a făcut seară, și s-a făcut dimineață, zi una. Și a zis Dumnezeu să se facă tărie în mijlocul apei, și să fie despărțită apă de apă; și s-a făcut așa. Și a făcut Dumnezeu tăria, și a despărțit Dumnezeu între apa care era deasupra tăriei, și între apa care era sub tărie, și a numit Dumnezeu tăria Cer. Și a văzut Dumnezeu că este bine, și s-a făcut seară și s-a făcut dimineață, ziua a doua. Și a zis Dumnezeu : Să se adune apa cea de sub Cer, întru adunare, și să se arate uscatul, și s-a făcut așa. Și s-a adunat apa cea de sub Cer, întru adunările sale, și s-a arătat uscatul. Și a numit Dumnezeu uscatul pământ; și adunările apelor le-a numit mări. Și a văzut Dumnezeu că este bine. Și a zis Dumnezeu să răsară pământul iarbă verde, care să semene sămânță după fel și după asemănare; și pom roditor, carele să facă roadă, căruia să fie sămânța lui într-însul după fel pe pământ, și s-a făcut așa. Și a dat din sine pământul iarbă verde, care seamănă sămânță după fel și după asemănare pe pământ; și pom roditor, carele face roadă, căruia sămânța lui este într-însul după fel pe pământ. Și a văzut Dumnezeu că este bine, și s-a făcut seară, și s-a făcut dimineață ziua a treia.

De la Ieșire citire :

Cap. 14. Vers 15.

**Z**is-a Domnul către Moise : Ce strigi către Mine ? Zi feciorilor lui Israil să purceadă. Iar tu ia toiagul tău și tinde mâna ta spre mare, și să o împarți pe ea și să intre feciorii lui Israil prin mijlocul mării pe uscat. Și iată eu voi întări inima lui faraon și a slugilor Lui, și a tuturor egiptenilor, și vor intra în urma lor. Și Mă voi preamări întru faraon, și întru toată oastea lui, și în căruțele și în caii lui. Și vor cunoaște toți egiptenii, că Eu sunt Domnul, dacă Mă voi preamări în faraon, și în căruțele și în caii lui. Și a tins Moise mâna spre mare și a lovit Domnul marea cu vânt mare al Austrului toată noaptea și a uscat marea. Și s-a împărțit apa, și au intrat feciorii lui Israil prin mijlocul mării pe uscat. Și le-a fost lor apa ca un zid dea dreapta, și ca un zid dea stânga, și i-au gonit egiptenii. Și a intrat după dânșii toată călărimea lui faraon, și căruțele, și călărașii prin mijlocul mării. Și a tins Moise mâna asupra mării, și s-a așezat apa de către ziuă la locul său; iară egiptenii fugeau pe sub apă și a sfărâmat Domnul pe egipteni în mijlocul mării. Și întorcându-se apa, a acoperit căruțele, și călărașii, și voievozii, și toată puterea lui faraon care intrase după dânșii în mare, și n-a rămas nici unul dintr-înșii, iar feciorii lui Israil au trecut pe uscat prin mijlocul mării.

De la Ieșire, citire :

Cap. 15, vers. 22.

**R**idicat-a Moise pe feciorii lui Israil de la Marea Roșie, și i-a dus pe dânșii în pustia Sur. Și a mers trei zile prin pustie, și nu afla apă să bea, și au venit la Mera și nu puteau să bea apă din Mera că era amară. Pentru aceasta s-a numit numele

locului aceluia amărăciune. Și cârtea norodul asupra Lui Moise, zicând : Ce vom bea ? Și a strigat Moise către Domnul. Și Dumnezeu i-a arătat lui un lemn; și l-a băgat pe dânsul în apă și s-a îndulcit apa. Acolo i-a pus Dumnezeu lui îndreptări și judecăți, și acolo l-a ispitit și a zis : De vei auzi cu auzul glasul Domnului Dumnezeului tău, și vei face cele plăcute înaintea Lui, și vei asculta poruncile Lui, și vei păzi toate îndreptările Lui, toată neputința ce am adus asupra egiptenilor, nu voi aduce asupra ta; că Eu sunt Domnul, Cel ce te vindec pe tine. Și au venit în Elim; și era acolo douăsprezece izvoare de apă, și șaptezeci de copaci de finici, și au tăbărât lângă ape; Și s-a ridicat de la Elim, și a venit toată adunarea feciorilor lui Israil la pustia Sin, care este între Elim și între Sinai.

**Tropar, glas 5 :**

**Arătatu-Te-ai în lume, Cel ce ai făcut lumea, ca să luminezi pe cei ce ședeau întru întuneric, Iubitorule de oameni slavă Ție.**

**Stih :** *Dumnezeule milostivește-Te spre noi și ne binecuvintează; luminează fața Ta peste noi și ne miluiește.*

**Ca să luminezi pe cei ce ședeau întru întuneric, Iubitorule de oameni slavă Ție,**

**Stih :** *Ca să cunoaștem pe pământ calea Ta, în toate neamurile mântuirea Ta.*

**Ca să luminezi pe cei ce ședeau întru întuneric, Iubitorule de oameni slavă Ție.**

*Stih : Mărturisească-se Ție noroadele ! Dumnezeule, mărturisească-se Ție noroadele toate : Pământul și-a dat rodul său.*

Ca să luminezi pe cei ședeau întru întuneric, Iubitorule de oameni slavă Ție.

*Stih : Binecuvântează-ne pe noi Dumnezeule Dumnezeul nostru, binecuvântează-ne pe noi Dumnezeule, și să se teamă de Dânsul toate marginile pământului.*

Ca să luminezi pe cei ce ședeau întru întuneric, Iubitorule de oameni slavă Ție.

Slavă..., Și acum...

**Citețul citește Troparul :**

Arătatu-Te-ai în lume, Cel ce ai făcut lumea, ca să luminezi pe cei ce ședeau întru întuneric, Iubitorule de oameni slavă Ție.

**Apoi însuși citețul cântă :**

Ca să luminezi pe cei ce ședeau întru întuneric, Iubitorule de oameni slavă Ție.

De la Isus al lui Navi, citire :

**Cap. 3, Vers 7.**

Zis-a Domnul către Isus : Astăzi încep a te înălța pe tine înaintea tuturor feciorilor lui Israil; ca să cunoască că în ce chip am fost cu Moise, așa voi fi și cu tine. Și acum poruncește preoților celor ce poartă Sicriul Legii zicând : Dacă veți intra întru o parte de apa Iordanului, să stați în

Iordan. Și dacă au intrat preoții, care purtau Sicriul Legii Domnului în Iordan, și s-au udat picioarele preoților, care purtau sicriul întru o parte de apa Iordanului. Iară Iordanul s-a umplut întru toată matca sa, ca în zilele secerișului de grâu. Și au stătut apele cele ce curgeau din sus întru o adunare, fiind depărtate foarte. De la cetatea Damin până la părțile Cariatirimului. Iară cele ce curgeau în jos s-au pogorât în marea Arabiei până la marea sărată, până ce au scăzut de tot. Și norodul sta în preajma Ierihonului, și preoții care purtau Sicriul Legii Domnului, stau pe uscat în mijlocul Iordanului gata. Și toți feciorii lui Israil au trecut pe uscat, până când a sfârșit tot norodul a trece Iordanul.

De la a patra carte a împăraților citire :

**Cap. 2, Vers 6.**

**Z**is-a Ilie către Elisei : Șezi aicea că Domnul m-a trimis până la Iordan. A zis Elisei : Viu este Domnul și viu este sufletul tău, că nu te voi lăsa pe tine. Și au mers amândoi și cincizeci de oameni din feciorii proorocilor au venit, și au stătut în preajmă de departe, iară ei amândoi au stătut lângă Iordan. Și a luat Ilie cojocul său, și l-a învârtit pe dânsul, și a lovit cu dânsul apa și s-a, împărțit apa întru o parte și într-alta, și au trecut amândoi pe uscat. Și a fost dacă au trecut ei, a zis Ilie lui Elisei : Cere ce vrei să-ți fac ție, mai înainte până ce nu mă voi lua de la tine. Și a zis Elisei : Să fie Duhul care este în tine îndoit întru mine. Și a zis Ilie : Greu lucru ceruși, însă de mă vei vedea când mă voi lua de la tine, va fi ție așa; iar de nu mă vei vedea, nu va fi. Și a fost când mergeau ei și vorbeau, și iată un car de foc, și cai de foc, au despărțit între amândoi. Și s-a ridicat Ilie cu cutremur ca spre Cer, și Elisei privea. Și striga : Părinte,

Părinte, carul lui Israil, și călărașul lui. Și de aci nu l-a mai văzut pe dânsul. Și s-a apucat Elisei de haina sa, și a rupt-o în două. Și a luat cojocul lui Ilie, Elisei, care căzuse deasupra lui. Și s-a întors Elisei, și a stătut pe țărmurile Iordanului; și a luat Elisei cojocul lui Ilie care căzuse deasupra lui, și a lovit apa și nu s-a împărțit. Și a zis Elisei : Unde este Dumnezeul lui Ilie încă și acum ? Și a lovit Elisei apa a două oară, și s-a împărțit apa într-o parte și într-alta și a trecut pe uscat.

De la a patra carte a împăraților, citire :

**Cap. 5, Vers 9.**

Venit-a Neeman boierul împăratului asirienilor cu căruțele și cu caii săi și a stătut la ușa casei lui Elisei. Și a trimis Elisei către dânsul un vestitor zicând : Mergi de te spală în Iordan de șapte ori și ți se va preface trupul tău și te vei curăți. Și s-a mâniat Neeman și s-a dus și a zis : Iată ziceam că va ieși la mine și va sta, și va chema numele Domnului Dumnezeului său, și-și va pune mâna sa pe stricăciune, și o va alunga de la trupul meu, au doară nu sunt mai bune Arvana și Farfa apele Damascului, decât Iordanul și decât toate apele lui Israil; au nu voi merge și mă voi spăla într-însele și mă voi curăți ? Și s-a întors și s-a dus cu mânie, și s-au apropiat slugile lui și i-au zis lui, Doamne : De ți-ar fi grăit ție Proorocul un cuvânt mare, au doară nu l-ai fi făcut ? Dară cu cât mai vârtos că ți-a zis spală-te și te curățește. Și s-a pogorât Neeman, și s-a afundat în Iordan de șapte ori după zisa omului lui Dumnezeu, și i s-a prefăcut trupul, ca trupul unui prunc mic și s-a curățit.

### Tropar glas 5.

Păcătoșilor și vameșilor, pentru mulțimea milei Tale Te-ai arătat Mântuitorul nostru. Că unde vrea să strălucească lumina Ta ? Fără numai celor ce ședeau într-un întuneric, Iubitorule de oameni slavă Ție.

**Stih :** Domnul s-a împărățit într-un podoabă S-a îmbrăcat.

### Sfârșitul Troparului.

Că unde vrea să strălucească lumina Ta ? Fără numai celor ce ședeau într-un întuneric, Iubitorule de oameni slavă Ție.

*Stih : Ridicat-au râurile Doamne, ridicat-au glasurile sale.*

Că unde vrea să strălucească lumina Ta ? Fără numai celor ce ședeau într-un întuneric, Iubitorule de oameni slavă Ție.

*Stih : Minunate sunt înălțările mării, minunat este într-un cele înalte Domnul.*

Că unde vrea să strălucească lumina Ta ? Fără numai celor ce ședeau într-un întuneric, Iubitorule de oameni slavă Ție.

Slavă..., Și acum...

### Citețul citește Troparul.

Păcătoșilor și vameșilor, pentru mulțimea milei Tale Te-ai arătat, Mântuitorul nostru.

## Apoi însuși citețul cântă :

Că unde vrea să strălucească lumina Ta ? Fără numai celor ce ședeau întru întuneric, Iubitorule de oameni slavă Ție.

Din proorocia lui Isaia, citire :

### Cap. 1, Vers 16.

Acestea zice Domnul : Spălați-vă și vă curățiți, scoateți vicleșugurile din sufletele voastre înaintea ochilor mei. Părăsiți-vă de răutățile voastre. Învățați-vă a face bine. Căutați judecata. Izbăviți pe cel năpăstuit, judecați săracului, faceți dreptate văduvei și veniți să ne întrebăm zice Domnul. Și de vor fi păcatele voastre ca mohorâciunea, ca zăpada le voi albi, iară de vor fi ca roșeala, ca lâna le voi albi, și de veți vrea și Mă veți asculta pe Mine, bunătățile pământului veți mânca, iar de nu veți vrea și de nu Mă veți asculta pe Mine, sabia vă va mânca pe voi; că gura Domnului a grăit acestea.

De la Facere citire :

### Cap. 32, Vers 1.

Căutând Iacov, văzut-a tabăra lui Dumnezeu tăbărâra, și l-a întâmpinat pe el îngerii lui Dumnezeu, și a zis Iacov când i-a văzut pe dânșii, tabăra lui Dumnezeu este aceasta și au chemat numele locului aceluia tabără. Și a trimis Iacov vestitori înaintea sa la fratele său Isav, în pământul Sur, în ținutul Edomului și le-a poruncit lor zicând : Așa să ziceți Domnului meu lui Isav, așa zice sluga ta Iacov. Cu Laban am locuit și până acum am zăbovit, și am câștigat oi și boi și slugi și slujnice și am trimis să spun Domnului meu lui Isav, ca să afle sluga ta har înaintea ta. Și s-a întors

vestitorii la Iacov zicând : Mers-am la Isav fratele tău, și vine întru întâmpinarea ta, și patru sute de bărbați cu dânsul. Si s-a înfricoșat Iacov foarte, și nu știa ce va să facă. Și a împărțit poporul ce era cu dânsul și boii și oile în două tabere. Si a zis Iacov, de va veni Isav asupra unei tabere și o va tăia, altă tabără se va mântui. Și a zis Iacov : Dumnezeuul tatălui meu al lui Avraam și Dumnezeuul tatălui meu al lui Isaac, Doamne cela ce mi-ai zis mie, întoarce-te la pământul nașterii tale, și-ți voi face ție bine. Destul îmi este mie toată dreptatea și tot adevărul, care ai făcut robului Tău, Că numai cu acest toiag al meu am trecut Iordanul.

De la Ieșire, citire :

**Cap. 2, Vers 5.**

**P**ogorâtu-s-a fata lui faraon să se spele în apă și roabele ei umblau pe țărmurile apei și văzând un sicriaș în baltă a trimis o roabă de l-a luat și deschizându-l, a văzut un prunc plângând în sicriu și i s-a făcut milă de dânsul fetei lui faraon, și a zis; Din pruncii evreiești este acesta. Și a zis sora lui, fetei lui faraon : Voia îți este să-ți chem ție femeie doică de la evrei, să-ți hrănească pruncul ? Și i-a zis ei fata lui faraon, mergi. Și ducându-se fata, a chemat pe mama pruncului. Și a zis ei fata lui faraon : Păzește-mi pruncul acesta și mi-l hrănește. Iară eu îți voi da ție plata. Și a luat femeia pruncul și l-a hrănit. Și crescând pruncul l-a dus pe dânsul la fata lui faraon și i-a fost ei în loc de fecior. Și s-a numit numele lui Moise, zicând : Că din apă l-am luat pe dânsul.

Din cartea judecătorilor, citire :

**Cap. 6, vers 36.**

**Z**is-a Ghedeon către Dumnezeu : De vei mântui cu mâna mea pe Israil, precum ai grăit : Iată eu voi pune o lână pe arie; și de va fi rouă numai pe lână și peste tot pământul uscăciune, voi cunoaște că prin mâna mea vei mântui pe Israil, în ce chip ai grăit; și a făcut așa. Și a mânecat Ghedeon de dimineață și a stors lână și a curs rouă din lână, un pahar plin de apă și a zis Ghedeon către Dumnezeu : Să nu se aprindă mânia Ta asupra mea, și voi grăi încă odată și voi ispiti încă odată cu lână. Să fie uscăciune pe lână numai, iară peste tot pământul rouă, și a făcut Dumnezeu așa în noaptea aceea. Și a fost uscăciune pe lână numai, iară peste tot pământul rouă.

De la, a treia carte a împăraților, citire :

**Cap. 18, vers 30**

**Z**is-a Ilie către norod : Aproiați-vă către mine. Și s-a apropiat tot norodul către dânsul. Și a luat Ilie douăsprezece pietre, după numărul celor douăsprezece neamuri ale lui Israil, precum a grăit Domnul către dânsul zicând : Israil va fi numele tău. Și a zidit pietrele întru numele Domnului și a înnoit altarul Domnului cel stricat, și a făcut groapă împrejurul altarului, întru care a încăpeau două obroace de sămânță împrejurul altarului, și a pus lemne pe altarul ce făcuse și a tăiat bucăți jertfele, și le-a pus pe lemne, și a înconjurat altarul, și a zis Ilie : Aduceți două vedre de apă, și turnați peste altar și peste jertfe și peste lemne, și a zis : Turnați a doua oară; și au turnat. Și a zis : Turnați a treia oară; și au turnat. Și curgea apa împrejurul altarului, și groapa s-a umplut de apă. Și a strigat Ilie la Cer și a zis :

Doamne Dumnezeul lui Avraam, și al lui Isaac, și al lui Iacov, auzi-mă pe mine astăzi cu foc, și ca să cunoască tot poporul acesta, că Tu ești unul Domnul Dumnezeul lui Israil, și eu sunt robul Tău, și pentru Tine am făcut acestea toate, și Tu ai întors inimile norodului acestuia în urma Ta. Și a căzut foc de la Domnul din Cer și a mistuit jertfele, și lemnele și apa cea de pe dânsese. Și apa cea din groapă, și pietrele și țărâna le-a lins focul, și a căzut tot norodul pe fața sa și a zis : Adevărat Domnul Dumnezeu, Acesta este Dumnezeu.

De la a patra carte a împăraților citire :

**Cap. 2, vers 19.**

**Z**is-au oamenii cetății Ierihonului către Elisei : Iată locuința cetății acesteia este bună. Precum tu Doamne vezi dară apele sunt rele, și pământul neroditor și a zis Elisei, aduceți-mi mie o vadră nouă și puneți într-însa sare; și au luat și i-au adus lui. Și a ieșit Elisei la izvoarele apelor, și a aruncat acolo sarea și a zis : Așa grăiește Domnul, vindecat-am apele acestea și nu va mai fi de acum înainte moarte aici, nici nerodire dintr-însele. Și s-au vindecat apele până în ziua aceasta, după cuvântul care a grăit Elisei.

Din proorocia lui Isaia, citire :

**Cap. 49, vers 8.**

**A**cestea zice Domnul : În vreme plăcută te-am auzit pe tine și în ziua de mântuire ți-am ajutat ție și te-am ridicat, și te-am dat și te-am pus spre împăcarea neamurilor, ca să tocmești pământul și să moștenești moștenirile pustiei ! Ca să grăiești celor din legături ieșiți, și celor dintru întuneric, arătați-vă. În toate căile se vor paște și întru toate cărările

pășunea lor. Nu vor flămânzi nici vor înseta, nici îi va vătăma pe ei zăduful, nici soarele; ci cela ce îi miluiește îi va mângâia pe dânșii și prin izvoare de ape îi va trece, și voi pune tot muntele spre cale, și toată cărarea spre pășunea lor. Iar aceștia de departe vor veni, aceștia de la miazănoapte și de la mare, iară alții de la pământul perșilor. Veselească-se cerurile și să se bucure pământul, să vestească munții veselie și dealurile dreptate. Că a miluit Domnul pe norodul Său și pe cei smeriți ai norodului Său i-a mângâiat și a zis Sionul : Părăsindu-mă Domnul, și Dumnezeu m-a uitat pe mine. Au doară va uita mama pe pruncul său, sau nu-i va fi milă de fiii pântecei lui său ? Și de îi va și uita mama pe aceștia, dar Eu nu te voi uita pe tine, zice Domnul Atotțiitorul.

După acestea, Ectenia, Iară și iară..., și după Vosglas cântă : Sfinte Dumnezeule...

Și Apostolul.

Prochimen, glas 3.

Domnul este lumina mea și mântuitorul meu, de cine mă voi teme.

**Stih** : Domnul este scutitorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa, Din cartea cea către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel, citire :

**Cap. 9, vers 19.**

**F**raților, slobod fiind de toate, tuturor m-am făcut rob, ca pe cei mai mulți să dobândesc. Și m-am făcut iudeilor ca un iudeu, ca pe iudei să-i dobândesc. Celor de sub lege, ca un supus legii, nefiind sub lege, ca pe cei de sub lege să dobândesc. Celor fărădelege, ca un fărădelege, nefiind

fărădelege lui Dumnezeu, ci întru legea lui Hristos, ca să dobândesc pe cei fărădelege. M-am făcut celor neputincioși ca un neputincios, ca pe cei neputincioși să dobândesc. Tuturor toate m-am făcut, ca oricum pe vreunii să mântuiesc. Și aceasta fac pentru Evanghelie, ca împreună pătași ei să mă fac. Au nu știți că cei ce aleargă în locul de priveală, toți adică aleargă, dar unul ia darul. Așa să alergați ca să apucați. Iară tot cel ce se nevoiește de toate se înfrânează. Și aceia adică ca să ia cunună stricăcioasă, iară noi nestricăcioasă. Eu drept aceea așa alerg nu ca și cum nu aș ști. Așa dau război nu ca și cum aș fi bătând văzduhul. Ci îmi chinuiesc trupul meu și îl supun robiei; ca nu cumva altora propovăduind însumi să mă fac netrebnic.

Aliluia..., glas 3.

Răspuns-a inima mea cuvânt bun; Grăiesc eu lucrurile mele împăratului.

**Stih :** Împodobit cu frumusețea mai mult decât fiii oamenilor.

Evanghelia de la Luca :

Cap. 3, vers 1.

**Î**n anul al cincisprezecelea al împărăției lui Tiberie Cezarului, domnind Pilat din Pont în Iudea; și Irod stăpânind a patra parte pe Galileia; iară Filip fratele lui stăpânind a patra parte : Ituria și latura Trahoniei. Și Lisanie a patra parte stăpânind : Avilinia. În zilele Arhiereilor Anei și Caiafei, fost-a cuvântul Domnului către Ioan fiul Zahariei, în pustie. Și a venit în toată latura Iordanului, propovăduind Botezul pocăinței întru iertarea păcatelor. Precum este scris în cartea cuvintelor Isaiei Proorocului, care zice : Glasul celui ce strigă în pustie, gătiți calea

Domnului drepte faceți cărările Lui. Toată valea se va umplea, și tot muntele și măgura se va smeri; și vor fi cele strâmbe drepte și cele colțuroase căi netede. Și va vedea tot trupul mântuirea lui Dumnezeu. Deci zicea noroadelor celor ce mergeau să se boteze de la el : Pui de năpârci, cine v-a arătat vouă ca să fugiți de mânia ceea ce va să fie ? Faceți dară roduri vrednice de pocăință, și nu începeți a zice întru voi : Tată avem pe Avraam; că zic vouă : Că poate Dumnezeu și din pietrele acestea să ridice fii lui Avraam. Că iată și securea la rădăcina pomilor zace; deci tot pomul carele nu face roadă bună, se taie, și în foc se aruncă; și îl întrebau pe el noroadele, zicând : Dară ce vom face ? Și răspunzând zicea lor : Cea ce are două haine, să dea celui ce nu are; și cel ce are bucate, asemenea să facă. Și au venit și vameșii să se boteze de la dânsul, și au zis către el : Învățătorule, ce vom face ? Iar el a zis către dânșii : Nimic mai mult decât este rânduit vouă, să nu faceți. Și îl întrebau și ostașii, zicând : Și noi ce vom face ? Și a zis către dânșii : Pe nimenea să nu asupriți, nici să clevetiți; și să vă îndestulați cu lefele voastre. Iar așteptând poporul, și cugetând toți întru inimile sale de Ioan, ca nu cumva el să fie Hristos; răspuns-a Ioan tuturor, zicând : Eu cu apă vă botez pe voi; iară vine Cel mai tare decât mine, Căruia nu sunt vrednic a-i dezlega cureaua încălțămintelor Lui. Acesta va boteza pe voi cu Duh Sfânt și cu foc. A Căruia lopată este în mâna Lui, și va curăți aria Sa, și va aduna grâul în jitnița Sa; iar plevile le va arde cu focul nestins. Multe încă și altele binevestea poporului, mângâindu-l.

*Apoi ieșim toți prin ușa cea mare în mijlocul Bisericii, unde este apa gătită, egumenul sau preotul cel mai mare, mergând cu cinstita Cruce, clericii cu sfeșnicele înainte, și ierodiaconul cu*

*cădelnița. Și pune cinstita Cruce pe scaunul cel gătit unde este apa gătită,*

Iară cântăreții cântă Treperele acestea, pe glas 8, singur glasul.

Facere a lui Sofronie Patriarhul Ierusalimului

**G**lasul Domnului peste ape strigă grăind : Veniți de luați toți Duhul înțelepciunii, Duhul înțelegerii, Duhul temerii de Dumnezeu, al lui Hristos, Celui ce S-a arătat.

**A**stăzi firea apelor se sfințește și se desparte Iordanul, și își întoarce curgerea apelor sale, văzând pe Stăpânul botezându-Se.

**C**a un om ai venit la râu Hristoase Împărate, și Botez ca o slugă a lua Te sârguiești Bunule, din mâinile Mergătorului înainte, pentru păcatele noastre, Iubitorule de oameni.

Slavă...,Și acum...,glas același.

**C**ătre glasul celui ce strigă în pustie, gătiți calea Domnului, venit-ai Doamne, chip de rob luând, Botez cerând, Cea ce nu știi de păcat. Văzutu-Te-au apele și s-au temut, cutremuratu-s-a Mergătorul înainte, și a strigat grăind : Cum va lumina sfeșnicul pe Lumină ? Cum își va pune mâna robul pe Stăpânul ? Sfințește-mă pe mine și apele Mântuitorule, Cea ce ai ridicat păcatul lumii.

## Apoi paremiile :

Din proorocia lui Isaia, citire :

### Cap. 35, vers 1.

**A**cestea zice Domnul, să se veselească pustia cea însetată, să se bucure pustia, și să înflorească ca crinul, și să încolțească și toate să se veselească, și se vor bucura pustiile Iordanului. Și mărirea Libanului s-a dat ei, și cinstea Carmelului, și norodul meu va vedea slava Domnului, și înălțarea lui Dumnezeu. Întăriți-vă mâini slabe, și genunche slăbănoage vă mângâiați, și ziceți celor slabi de inimă, întăriți-vă și nu vă temeți iată Dumnezeul nostru cu judecată va răsplăti; Acela va veni și ne va mântui pe noi. Atuncea se vor deschide ochii orbilor, și urechile surzilor vor auzi. Atuncea va sări șchiopul ca cerbul și limpede va fi limba gângavilor, că s-a vărsat apă în pustie, și vale în pământ însetat. Și vor fi cele fără de apă bălți, și în pământul cel însetat izvoare de apă va fi. Acolo va fi veselia păsărilor, și lăcașul sirenelor, și trestie și baltă. Acolo va fi cale curată, și cale sfântă se va chema, și nu va trece acolo necurat, nici va fi acolo cale spurcată. Cei risipiți vor merge pe dânsa, și nu vor rătăci. Și nu va fi acolo leu, nici fiară cumplită nu se va sui pe dânsa, nici se va afla acolo. Ci vor merge pe dânsa cei izbăviți și aleși de Domnul, și se vor întoarce, și vor veni în Sion cu veselie și cu bucurie, și veselie veșnică peste capul lor. Lauda și bucuria, și veselia îi va ajunge pe dânsii, și va fugi durerea, scârba și suspinarea, în șase zile.

Din proorocia lui Isaia, citire :

Cap, 55, vers 1.

Așa grăiește Domnul, cei însetați mergeți la apă. Și câți nu aveți argint, mergând cumpărați, și mâncați, și beți fără argint și fără preț, vin și grăsime. Pentru ce prețuiți argintul nu într-o pâine ? Și osteneala voastră nu într-o sațiu. Ascultați-mă pe Mine și veți mânca cele bune, și se va desfăta într-o bunătați sufletul vostru. Luați aminte cu urechile voastre, și urmați căilor Mele. Ascultați-mă pe Mine, și va fi viu într-o bunătați sufletul vostru; și voi pune vouă lege veșnică, cele sfinte ale lui David, și credincioase. Iată mărturie într-o neamuri l-am dat pe dânsul, Domn, și povățuitor neamurilor, iată neamurile care nu te știau pe tine te vor chema, și noroadele care nu te cunoșteau la tine vor alerga, pentru Domnul Dumnezeuul tău, și pentru Sfântul lui Israil, că te-am mărit pe tine. Căutați pe Dumnezeu, și dacă Îl veți afla voi pe Dânsul, să-L chemați, și dacă se va apropia de voi, să-și lase cel necredincios, căile sale, și omul cel fărădelege sfaturile sale, și să vă întoarceți la Domnul Dumnezeuul vostru, și vă veți milui. Și să strigați, că mult va ierta păcatele voastre. Că nu sunt sfaturile Mele, ca sfaturile voastre; nici căile Mele, ca și căile voastre, grăiește Domnul. Ci în ce chip este departe Cerul de la pământ, așa sunt departe căile Mele de la căile voastre, și cugetele Mele de la cugetele voastre. Că precum se pogoară ploaia sau zăpada din Cer, și nu se mai întoarce acolo, până când adapă pământul, și rodește și răsare, și dă sămânță semănătorului, și pâine de mâncare, așa va fi cuvântul Meu, carele va ieși din gura Mea, nu se va întoarce la Mine deșert, până când va plini toate câte am voit. Și voi face cu spor căile Mele și poruncile Mele. Că într-o veselie vă veți

veseli, și întru bucurie vă veți învăța. Că munții și dealurile vor sălta, așteptându-vă pe voi întru bucurie, și toate lemnele țarinei vor bate cu ramurile. Și în locul scaiului se va înălța chiparos. Și în locul urzicii va crește mirsina. Și va fi Domnul numit și întru semn veșnic și nu va lipsi.

Din proorocia lui Isaia, citire :

**Cap. 12, vers 3.**

**A**cestea zice Domnul : Scoate-ți apă întru veselie, din izvoarele mântuirii. Și vei zice în ziua acea : Lăudați pe Domnul chemați numele Lui, vestiți întru neamuri slava Lui. Aduceți-vă aminte că înalt este numele Lui. Cântați numele Domnului că lucruri înalte a făcut. Vestiți acestea peste tot pământul, bucurați-vă și vă veseliți cei ce locuiți în Sion. Că s-a înălțat Sfântul lui Israil în mijlocul tău.

## **APOSTOLUL**

Prochimen, glas 3.

Domnul este lumina mea și mântuitorul meu, de cine mă voi teme.

**Stih :** Domnul este scutitorul vieții mele, de cine mă voi înfricoșa.

Din cartea cea către Corinteni a Sfântului Apostol Pavel citire :

**Cap. 10, Vers 1.**

**F**raților, nu voi ca să nu știți voi, că părinții noștri toți, sub nor au fost și toți prin mare au trecut. Și toți prin Moise s-au botezat, în nor și în mare. Și toți aceeași mâncare duhovnicească au mâncat. Și toți aceeași băutură duhovnicească au băut. Că bea din piatra cea duhovnicească care urma. Iară piatra era Hristos.

Aliluia, glas 6 :  
Glasul Domnului peste ape...  
**Stih** : Dumnezeuul slavei a tunat :

**Evanghelia de la Marcu :**  
**Cap. 1, vers 9.**

În vremea aceea venit-a Iisus din Nazaretul Galileii, și S-a botezat de la Ioan în Iordan. Și îndată ieșind din apă, a văzut cerurile deschise, și Duhul ca un porumb pogorându-Se peste Dânsul. Și glas a fost din ceruri : Tu ești Fiul Meu Cel iubit, întru Carele bine am voit.

**De este diacon zice Ecteniile, a iar de nu este zice preotul singur :**

D. Cu pace Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre.  
Domnului să ne rugăm.

Pentru pacea a toată lumea, și bună starea sfintelor lui Dumnezeu Biserici, și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Pentru Sfântă Biserica aceasta, și pentru cei ce cu credință, cu bună cucernicie, și cu frica lui Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru Sanctitatea Sa Bartolomeu, Arhiepiscop al Constantinopol Noua Roma și Patriarh Ecumenic , pentru pentru Preasfințitul iubitorul de Dumnezeu Episcopul nostru (...), și pentru cinstita preoțime, și întru Hristos

diaconime, și pentru tot clerul și norodul, Domnului să ne rugăm.

Pentru Sfântul lăcaș acesta, orașul și țara aceasta, și pentru toate orașele și satele, și pentru toate țările, și pentru cei ce cu credință viețuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Pentru bună liniștea văzduhurilor și pentru înmulțirea roadelor pământului și pentru vremi cu pace, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce umblă pe ape și călătoresc, și pentru cei bolnavi, și pentru cei ce se ostenesc, și pentru cei robiți, și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se sfințească apa acesta cu puterea și cu lucrarea și cu venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru Ca să se pogoare spre apa aceasta lucrarea cea curățitoare a Treimii celei mai presus de ființă, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se dăruiască apei acesteia Darul izbăvirii, și binecuvântarea Iordanului, cu puterea, și cu lucrarea, și cu venirea Sfântului Duh, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se zdrobească satana sub picioarele noastre, și să se risipească tot sfatul viclean, carele se pornește asupra noastră. Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne scoată pe noi Domnul Dumnezeu nostru din toată vrăjmășia, și ispita care stă nouă împotriva, și să ne facă vrednici bunătăților celor făgăduite, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne luminăm noi cu lumina cunoștinței, și a bunei credințe prin venirea Duhului sfânt, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să trimită Domnul Dumnezeu binecuvântarea Iordanului și să sfințească apa aceasta, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se facă apa aceasta Dar de sfințenie, și curățire păcatelor, spre tămăduirea sufletelor și a trupurilor, și spre tot folosul de trebuință, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie apa aceasta curățitoare spre viața de veci, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să se arate aceasta izgonitoare de toată bântuiala vrăjmașilor celor văzuți și celor nevăzuți, Domnului să ne rugăm.

Pentru cei ce o vor lua și o vor primi, spre sfințenia caselor, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să fie aceasta spre curățirea sufletelor și a trupurilor tuturor celor ce vor lua cu credință și vor gusta dintr-însa, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne învrednicim noi, să ne umplem de sfințenie, prin gustarea apei acesteia, cu venirea cea nevăzută a Duhului Sfânt, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să audă Domnul Dumnezeu glasul rugăciunii noastre celor păcătoși, și să ne miluiască pe noi, Domnului să ne rugăm.

Pentru ca să ne izbăvim noi de tot necazul, mânia și nevoia, Domnului să ne rugăm, apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi Dumnezeu cu Darul Tău.

Pe Preasfânta Curata, preabinecuvântata slăvita Stăpâna noastră de Dumnezeu Născătoare, și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenindu-o; pe noi înșine, și unul pe altul și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

**P. Că ție se cade toată slava, cinstea și închinăciunea Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.**

**Acestea zicându-le diaconul, preotul se roagă în taina zicând rugăciunea aceasta.**

**D**oamne Iisuse Hristoase, Fiule, Unul-Născut, Carele ești în sânul Tatălui Dumnezeu cel adevărat, Izvorul vieții și al nemuririi, Lumina cea din Lumină, Carele ai venit în lume, să o luminezi pe dânsa. Luminează gândul nostru cu Duhul Tău Cel Sfânt și ne primește pe noi care aducem Ție slavă și bună mulțumită, pentru lucrurile Tale cele din veci mari și minunate și pentru mântuitoarea Ta rânduială cea din vecii celei mai de pe urmă, întru carele Te-ai îmbrăcat întru

amestecarea cea neputincioasă și săracă a noastră și Te-ai smerit întru măsurile cele de rob, Împăratul tuturor, încă și a Te boteza în Iordan de mâna robului ai suferit. Ca sfințind firea apelor, Cea ce ești fără de păcat, să ne faci nouă cale la nașterea de a doua cea prin apă și prin Duh și să ne întorci pe noi la mântuirea cea dintâi. Ale cărei taine dumnezeiești pomenirea prăznuind, ne rugăm Ție, Stăpâne, Iubitorule de oameni, stropește și peste noi nevrednicii robii Țăi, după făgăduința Ta cea dumnezeiască apă curățitoare, Darul milostivirii Tale, ca cererea noastră a păcătoșilor peste apa aceasta, să fie bineprimită bunătății Tale. Și binecuvântarea Ta printr-înșa nouă și tot credinciosului norodului Țău să se dăruiască, spre slava Sfântului și închinatului Țău nume.

Că Ție se cade toată slava, cinstea și închinăciunea împreună cu Cel fără început al Țău Părinte și cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Duhul Țău, acum și pururea și în vecii vecilor, amin.

*Iar sfârșind diaconul ectenia, zice preotul cu glas mare această rugăciune, a lui Sofronie Patriarhul Ierusalimului.*

**T**reime **P**reaînaltă, **D**umnezeire **P**reabună, mai presus înființată, întru-tot puternică, ceea ce toate le cercetezi, nevăzută, neajunsă Care ești Făcătoare ființelor celor de duhuri și firilor celor cuvântătoare. Bunătatea cea firească, Lumina cea neapropiată, Care luminezi pe tot omul ce vine în lume; strălucește și întru mine nevrednicul robul Țău. Luminează-mi ochii minții mele, ca să îndrăznesc a lăuda facerea de bine cea nemăsurată și puterea Ta. Fie primită rugăciunea care se face de la mine pentru norodul ce stă

înainte. Să nu oprească păcatele mele, venirea Sfântului Duh aicea, ci mă iartă, ca să strig către Tine fără osândă și să grăiesc și acum Ceea ce ești Preabună. Slăvimu-Te pe Tine Stăpâne, Iubitorule de oameni, Atotțiitorule, Împărate cel mai înainte de veci. Slăvimu-Te pe Tine Ziditorule și Făcătorule a toate. Slăvimu-Te pe Tine, Cel ce ești fără de tată din mamă și fără de mamă din Tată. Că în praznicul ce a trecut, Prunc Te-am văzut; iară întru acest de acum desăvârșit Te vedem pe Tine, Cel ce Te-ai arătat deplin Dumnezeu nostru din Cel deplin. Că astăzi ne-a sosit nouă tuturor vremea de praznic și ceata sfinților cu noi se adună. Și îngerii cu oamenii împreună prăznuiesc. Că astăzi Darul Duhului Sfânt în chip de porumb peste ape a venit. Astăzi Soarele cel neapus a răsărit și lumea cu lumina Domnului se luminează. Astăzi luna cu raze luminoase tot pământul luminează. Astăzi stelele cele luminoase, cu lumina strălucirii lumea împodobesc. Astăzi norii rouează din Cer omenirii ploaia dreptății. Astăzi Cel nefăcut de la făptura Sa de bunăvoie Se atinge cu mâna. Astăzi Proorocul și Înaintemergătorul, se apropie către Stăpânul și cu frică stă înaintea Lui, văzând pogorârea lui Dumnezeu la noi. Astăzi apele Iordanului se prefac întru vindecări cu venirea Domnului. Astăzi cu curgeri de taină toată făptura se adapă. Astăzi păcatele oamenilor cu apele Iordanului se curățesc. Astăzi raiul s-a deschis oamenilor și Soarele dreptății ne luminează nouă. Astăzi apa cea amară care era în vremea lui Moise se prefac poporului întru dulceață cu venirea Domnului. Astăzi ne-am izbăvit de plânsul cel dedemult și ca un Israil nou ne-am mântuit. Astăzi ne-am mântuit de întuneric și cu lumina cunoștinței de Dumnezeu ne-am luminat. Astăzi întunericul lumii se pierde cu arătarea

Dumnezeului nostru. Astăzi cu făclie se luminează de sus toată făptura. Astăzi înșelăciunea se surpă și cale de mântuire ne lucrează nouă venirea Stăpânului. Astăzi cele de sus cu cele de jos împreună prăznuiesc și cele de jos cu cele de sus împreună vorbesc. Astăzi prăznuirea cea sfințită și mult vestită a dreptcredincioșilor se bucură. Astăzi Stăpânul la Botez merge, ca să ridice firea omenească întru înălțime. Astăzi Cel neplecat se pleacă robului Său, ca să ne slobozească pe noi din robie. Astăzi Împărăția Cerurilor am dobândit. Că împărăția Domnului nu are sfârșit. Astăzi pământul și marea bucurie lumii au împărțit și lumea s-a umplut de veselie. Văzutu-Te-au apele Dumnezeule ! Văzutu-Te-au apele și s-au temut. Iordanul s-a întors înapoi, văzând Focul Dumnezeirii trupește pogorându-Se și intrând într-însul. Iordanul s-a întors înapoi, văzând pe Duhul Sfânt în chip de porumb pogorându-Se, și zburând împrejurul tău. Iordanul s-a întors înapoi, văzând pe Cel nevăzut, a fi văzut pe Făcătorul întrupat, pe Stăpânul în chip de rob. Iordanul s-a întors înapoi, și munții au săltat, văzând pe Dumnezeu întrupat, și norii au dat glas, mirându-se de Cel ce a venit Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat. Prăznuirea Stăpânului astăzi în Iordan văzând, și pe cel ce moartea neascultării, și acul înșelăciunii, și legătura iadului în Iordan a afundat. Și Botezul mântuirii lumii a dăruit. Pentru aceasta și eu păcătosul și nevrednicul robul Tău, spunând măririle minunilor Tale, cu frică fiind cuprins, întru umilință strig către Tine.

**Și îndată își începe preotul cu glas mare, rugăciunea aceasta.**

**Mare ești Doamne și minunate sunt lucrurile Tale, și nici un cuvânt nu este de ajuns spre lauda minunilor Tale. (De trei ori)**

**După aceasta zice :**

**C**ă Tu cu voia toate le-ai adus, dintru neființă întru ființă. Cu puterea Ta ții împreună făptura, și cu purtarea Ta de grijă chivernisești lumea. Tu din patru stihii ai așezat făptura, cu patru vremi ai încununat curgerea anului. De Tine se cutremură toate puterile îngerești. Pe Tine Te laudă soarele. Pe Tine Te slăvește luna. Ție se cuceresc stelele. Pe Tine Te ascultă lumina. De Tine se îngrozesc adâncurile. Ție slujesc izvoarele. Tu ai întins Cerul ca o piele. Tu ai întărit pământul pe ape. Tu ai îngrădit marea cu nisip. Tu spre suflare ai vărsat văzduhul. Puterile îngerilor Ție slujesc. Și cetele arhanghelilor Ție se închină. Heruvimii cei cu ochi mulți, și Serafimii cei cu câte șase aripi împrejur stând și zburând, de frica slavei Tale celei neapropiate se acoperă. Că Tu Dumnezeu fiind nehotărât și fără început și negrăit, ai venit pe pământ, chip de rob luând, întru asemănarea omenească făcându-Te. Că n-ai suferit Stăpâne pentru milostivirea milei Tale, a vedea neamul omenesc muncindu-se de diavolul, ci ai venit și ne-ai mântuit pe noi. Mărturisim bunătatea, vestim mila, nu tăinuim facerea Ta de bine. Firea neamului nostru o ai izbăvit. Pântecele Fecioarei l-ai sfințit cu nașterea Ta. Toată făptura Te laudă pe Tine, Cea ce Te-ai arătat. Că Tu, Dumnezeul nostru pe pământ Te-ai arătat, și cu oamenii împreună ai petrecut. Tu și repejunile Iordanului le-ai sfințit, din Cer trimițând Duhul

Tău Cel Sfânt, și capetele balaurilor care se ascundeau acolo le-ai zdrobit.

**Tu însuși dar Iubitorule de oameni Împărate, vino și acum prin venirea Sfântului Tău Duh și sfințește apa aceasta. *(De trei ori)***

*Aceasta zicând preotul de trei ori, binecuvântează apa cu mâna, afundându-o în chipul Crucii, la fiecare Stih.*

**Apoi zice :**

**Și-i dă ei Dar de vindecare și binecuvântarea Iordanului. Fă-o pe dânsa izvor nesticăciunii, Dar de sfințenie, dezlegare de păcate, vindecare de boli, dracilor pierdere, de puterile cele potrivnice neajunsă, de puterea îngerească plină. Ca toți cei ce se vor stropi și vor gusta dintr-înșă, să o aibă spre curățirea sufletelor și a trupurilor, spre vindecarea patimilor, spre sfințirea caselor, spre tot folosul de trebuință. Că Tu ești Dumnezeu nostru, Căla ce ai înnoit prin apă și prin Duh firea noastră cea învechită de păcat. Tu ești Dumnezeu nostru, Carele pe vremea lui Noe, cu apă ai înecat păcatul. Tu ești Dumnezeu nostru, Căla ce ai scos neamul evreiesc din robia lui faraon, prin mare și prin Moise. Tu ești Dumnezeu nostru Căla ce ai despiciat piatra în pustie și au curs ape, și râurile s-au umplut de apă, și pe poporul Tău cel însetat l-ai adăpat. Tu ești Dumnezeu nostru, Căla ce cu apă și cu foc, prin Ilie ai izbăvit pe Israil de rătăcirea lui Baal.**

**Însuși și acum, Stăpâne, sfințește apa aceasta, cu Duhul Tău Cel Sfânt. *(De trei ori)***

*Asemenea și aceasta zicându-o Preotul de trei ori, binecuvintează  
apa iarăși în cruciș.*

**Apoi zice :**

Dă tuturor celor ce se vor atinge de dânsa, și o vor gusta, și se vor stropi cu dânsa, sfințire, sănătate, curățire, binecuvântare.

Și mântuiește Doamne pe preainălțatul și de Hristos iubitorul nostru stăpânitor. **(De trei ori)**

Și-l păzește pe dânsul sub acoperământul tău în pace, supune sub picioarele lui, pe tot vrăjmașul și pizmașul, și luptătorul. Dăruiește lui toate cererile cele către mântuire, și viață veșnică.

Pomenește Doamne pe preasfințitul Arhiepiscopul și Mitropolitul nostru **(numele)** pe iubitorul de Dumnezeu Episcopul nostru **(numele)** și toată preoțimea și diaconimea care este întru Hristos, și poporul ce stă înaintea. Și-i miluiește pe dâșii și pe noi după mare mila Ta. Ca și de toate stihiiile, și de îngeri, și de oameni, și de toți cei văzuți și nevăzuți, să se slăvească numele Tău cel Preasfânt, al Tatălui, și al Fiului și al Sfântului Duh acum și pururea și în vecii vecilor, Amin.

**Preotul : Pace tuturor !**

**Diaconul :** Capetele voastre Domnului să le plecați.

**Preotul plecându-și capul, zice în taină, această rugăciune :**

**P**leacă Doamne urechea Ta, și ne auzi pe noi, Cel ce ai primit a Te boteza în Iordan și ai sfințit apele. Și ne binecuvintează pe noi pe toți prin plecarea grumazului nostru, care închipuim chipul robiei. Și ne învrednicește pe noi a ne umple de sfințenia Ta, prin împărtășirea și stropirea apei acesteia. Și să ne fie nouă Doamne spre sănătatea sufletului și a trupului.

**C**ă Tu ești sfințirea sufletelor noastre, și Ție slavă și mulțumită, și închinăciune înălțăm, împreună cu Părintele Tău Cel fără început, și cu Preasfântul și Bunul și de viață Făcătorul Tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

*După aceasta luând Preotul cinstita Cruce, o afundă pe dânsa drept în apă, de trei ori, făcând chipul Crucii, ținându-o cu amândouă mâinile, și zicând :*

#### **Troparul glas 1.**

**Î**n Iordan botezându-Te Tu, Doamne, închinarea Treimii S-a arătat, că glasul Părintelui a mărturisit Ție, Fiu iubit pe Tine numindu-Te, și Duhul în chip de porumb, a adevărit întărirea Cuvântului. Cel ce Te-ai arătat Hristoase Dumnezeule, și lumea ai luminat, mărire Ție. *(De 3 ori)*

*După aceasta, stropește altarul și toată Biserica, și poporul, cu Sfânta apă. Și venind în Biserică, cântă această Stihiră, pe glas 6.*

**C**ântăm credincioșii, mărirea facerii de bine a lui Dumnezeu cea pentru noi. Că făcându-Se Om pentru păcatul nostru pentru curățirea noastră se curățește în

Iordan, Unul Cel Curat și nesticăcios, sfințindu-mă pe mine și apele, și zdrobind capetele balaurilor în apă. Deci să luăm apă cu veselie fraților, că Darul Duhului nevăzut se dă, celor ce iau cu credință, de la Hristos Dumnezeu, și Mântuitorul sufletelor noastre.

După aceea.

Fie numele Domnului binecuvântat, de acum și până în veac.

(De trei ori)

Slavă..., Și acum..., și Psalm 33 :

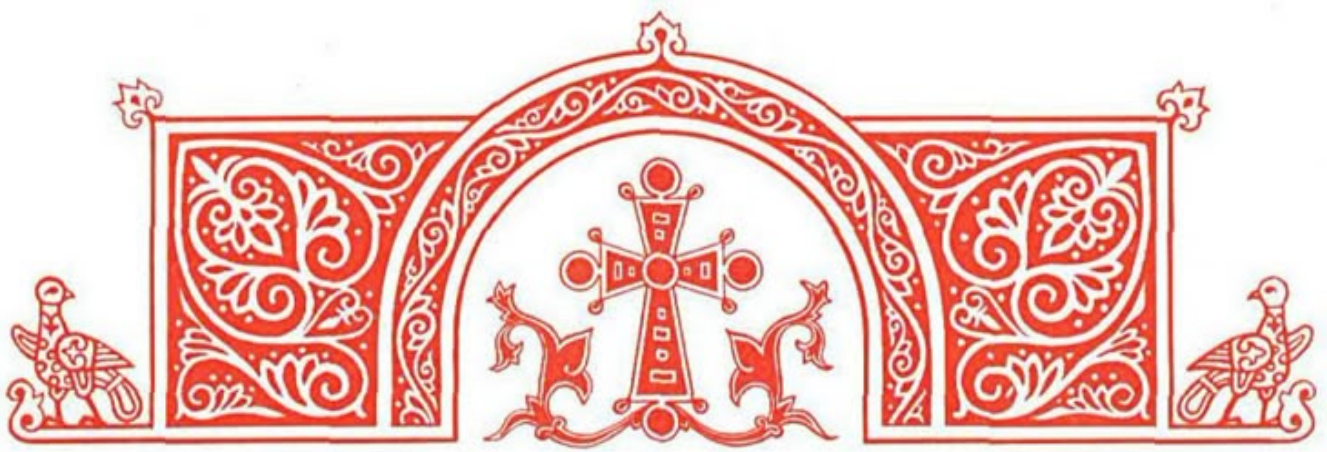
**B**inevoi cuvânta pe Domnul în toată vremea, pururea lauda Lui în gura mea. Întru Domnul se va lăuda sufletul meu. Auză cei blânzi, și să se veselească. Măriți pe Domnul cu mine, și să înălțăm numele Lui împreună. Căutat-am pe Domnul și m-a auzit, și din toate necazurile mele m-a izbăvit. Apropiati-vă către Dânsul, și vă luminați; și fețele voastre nu se vor rușina. Săracul acesta a strigat, și Domnul l-a auzit pe dânsul, și din toate necazurile lui l-a mântuit. Tăbără-va îngerul Domnului împrejurul celor ce se tem de Dânsul, și-i va izbăvi pe ei. Gustați și vedeți că Bun este Domnul; fericit bărbatul carele nădăjduiește spre Dânsul. Temeți-vă de Domnul toți sfinții Lui, că nu este lipsă celor ce se tem de Dânsul. Bogații au sărăcit și au flămânzit; iar cei ce caută pe Domnul, nu se vor lipsi de tot binele. Veniți fiilor ascultați-mă pe mine; frica Domnului voi învăța pe voi. Cine este omul cel ce voiește viața, carele iubește să vadă zile bune ? Oprește-ți limba ta de la rău, și buzele tale, ca să nu grăiască vicleșug. Ferește-te de rău, și fă bine, caută pacea și o urmează pe ea. Ochii Domnului spre cei

drepti, și urechile Lui spre rugăciunea lor. Iar fața Domnului asupra celor ce fac rele, ca să piardă de pe pământ pomenirea lor. Strigat-au dreptii, și Domnul i-a auzit pe ei, și din toate necazurile lor i-a mântuit. Aproape este Domnul de cei umiliți la inimă; și pe cei smeriți cu Duhul va mântui. Multe sunt necazurile dreptilor, și din toate acelea va mântui pe ei Domnul, Păzește Domnul toate oasele lor; nici unul dintr-însele nu se va zdrobi. Moartea păcătoșilor este cumplită. Și cei ce urăsc pe dreptul, vor greși. Mântui-va Domnul sufletele robilor Săi, și nu vor greși toți cei ce nădăjduiesc spre Dânsul.

### Și Otpustul acesta :

**C**ela ce în Iordan de la Ioan, a voit a Se boteza pentru mântuirea noastră, Hristos adevăratul Dumnezeuul nostru. Pentru rugăciunile preacuratei Maicii Sale, cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci, și pentru ale tuturor sfinților, să ne miluiască, și să ne mântuiască pe noi, ca un Bun, și Iubitor de oameni.

*Și se, dă Anaforă poporului și gustăm și din Sfânta apă mai înainte de Anaforă. Această rânduială se face, dacă se întâmplă ajunul în post. Iar de se va întâmpla Sâmbăta sau Duminica, când nu este post, deci facem liturghia mai de dimineață, precum într-alte zile.*



## Vespri nella Vigilia della Teofania

Il sacerdote

**Benedetto è il nostro Dio, sempre, ora e sempre e nei secoli dei secoli.**

*Poi il lettore (o il primo cantore)*

Re celeste...Santo Dio...**E dopo:** Padre nostro...Signore, abbi pietà... (12 volte). Gloria... E ora... Venite, adoriamo... (tre volte).Benedici, anima mia, il Signore...*Dopo di ciò, il diacono dice la Grande Ektenia. Dopo l'Ektenia, subito cantiamo* "Signore, a Te ho gridato..." **al tono 2. Il sacerdote compie la Proskomidia.**

Stichire

**V**edendo Te, nostro Illuminatore, che illumini ogni uomo, il Precursore, venendo per farti battezzare, gioisce nell'anima e trema con la mano. Egli dice alle folle: Ecco Colui che salva Israele, Colui che ci libera dalla corruzione. O Tu che sei senza peccato, Cristo Dio nostro, gloria a Te.

Il nostro Salvatore, facendosi battezzare dal servo e manifestandosi con la venuta dello Spirito, ha fatto tremare le schiere angeliche nel vederLo. E una voce dal cielo venne dal Padre: Questi, sul quale il Precursore pone la

mano, è il Figlio mio diletto, nel quale mi sono compiaciuto; Cristo Dio nostro, gloria a Te.

Le correnti del Giordano Ti hanno accolto, o Sorgente, e il Consolatore è disceso in forma di colomba. Colui che ha piegato i cieli ha chinato il capo. E l'argilla gridò al suo Creatore dicendo: Come mi comandi cose superiori a me? A me occorre il tuo Battesimo. O Tu che sei senza peccato, Cristo Dio nostro, gloria a Te.

Volendo salvare l'uomo smarrito, non hai ritenuto indegno rivestirti della forma di servo. Poiché conveniva a Te, Sovrano e Dio, assumere ciò che è nostro per noi. Tu, battezzandoti nella carne, o Salvatore, ci hai resi degni del perdono.

Per questo gridiamo a Te: O Benefattore, Cristo Dio nostro, gloria a Te.

Gloria... E ora... *stesso tono.*

*(Di Bisanzio)*

**H**ai chinato il capo al Precursore, hai spezzato le teste dei draghi, sei venuto ai fiumi e hai illuminato ogni cosa, affinché Ti glorifichi, o Salvatore, Tu che sei la luce delle nostre anime.

*Ingresso (Vohod) con il Vangelo*

*Prochimenon del giornoe le Paremiie.*

Luce gioiosa...

Dal libro della Genesi, *Capitolo 1, versetto 1*

**I**n principio Dio creò il cielo e la terra. E la terra era informe e deserta, e le tenebre erano sopra l'abisso, e lo Spirito di Dio aleggiava sulle acque. E Dio disse: «Sia la luce». E la luce fu. E Dio vide che la luce era cosa buona, e Dio separò la luce dalle tenebre. E Dio chiamò la luce giorno, e le tenebre le chiamò notte. E fu sera e fu mattina: giorno uno.

E Dio disse: «Sia un firmamento in mezzo alle acque, per separare le acque dalle acque». E così fu. E Dio fece il firmamento e separò le acque che erano sotto il firmamento dalle acque che erano sopra il firmamento, e Dio chiamò il firmamento cielo. E Dio vide che era cosa buona. E fu sera e fu mattina: giorno secondo.

E Dio disse: «Le acque che sono sotto il cielo si raccolgano in un solo luogo e appaia l'asciutto». E così fu. E le acque che erano sotto il cielo si raccolsero nei loro bacini e apparve l'asciutto. E Dio chiamò l'asciutto terra, e l'insieme delle acque lo chiamò mari. E Dio vide che era cosa buona.

E Dio disse: «La terra produca erba verde che dia seme secondo la propria specie, e alberi da frutto che producano frutto, nel quale sia il loro seme secondo la propria specie sulla terra». E così fu. E la terra produsse erba verde che dava seme secondo la propria specie, e alberi che producevano frutto, nel quale era il loro seme secondo la propria specie sulla terra. E Dio vide che era cosa buona. E fu sera e fu mattina: giorno terzo.

**I**l Signore disse a Mosè: «Perché gridi verso di me? Di' ai figli d'Israele che si mettano in cammino. E tu prendi il tuo bastone, stendi la tua mano sul mare e dividilo, e i figli d'Israele entrino in mezzo al mare sull'asciutto. Ecco, io indurirò il cuore del faraone e dei suoi servi e di tutti gli Egiziani, ed essi entreranno dietro a loro.

E io mi glorificherò nel faraone e in tutto il suo esercito, nei suoi carri e nei suoi cavalieri. E tutti gli Egiziani sapranno che io sono il Signore, quando mi glorificherò nel faraone, nei suoi carri e nei suoi cavalieri».

E Mosè stese la mano sul mare, e il Signore fece ritirare il mare con un forte vento d'oriente tutta la notte e rese il mare asciutto; e le acque si divisero. E i figli d'Israele entrarono in mezzo al mare sull'asciutto, e le acque erano per loro come un muro a destra e come un muro a sinistra.

E gli Egiziani li inseguirono, ed entrò dietro a loro tutta la cavalleria del faraone, i suoi carri e i suoi cavalieri, in mezzo al mare. E Mosè stese di nuovo la mano sul mare, e verso il mattino il mare tornò al suo stato naturale, mentre gli Egiziani fuggivano contro di esso; e il Signore travolse gli Egiziani in mezzo al mare.

E le acque tornarono e coprirono i carri, i cavalieri e tutta la potenza del faraone che era entrata dietro a loro nel mare; non ne rimase neppure uno. Ma i figli d'Israele passarono sull'asciutto in mezzo al mare.

Dal libro dell'Esodo, **Capitolo 15, versetto 22**

**Mosè** fece partire i figli d'Israele dal Mar Rosso e li condusse nel deserto di Sur. Camminarono per tre giorni nel deserto senza trovare acqua da bere.

Giunsero a Mara, ma non potevano bere l'acqua di Mara, perché era amara; per questo quel luogo fu chiamato Mara, cioè *Amarezza*. Il popolo mormorò contro Mosè dicendo: «Che cosa berremo?»

Mosè gridò al Signore, e il Signore gli mostrò un legno; egli lo gettò nell'acqua, e l'acqua divenne dolce. Là il Signore diede al popolo leggi e precetti, e là lo mise alla prova. E disse: «Se ascolterai attentamente la voce del Signore tuo Dio e farai ciò che è retto ai suoi occhi, se presterai orecchio ai suoi comandamenti e osserverai tutte le sue leggi, non ti infliggerò nessuna delle malattie che ho inflitto agli Egiziani, perché io sono il Signore che ti guarisce». Poi giunsero a Elim, dove c'erano dodici sorgenti d'acqua e settanta palme; e là si accamparono presso le acque.

**Tropario – tono 5**

**Ti** sei manifestato nel mondo, Tu che hai creato il mondo, per illuminare coloro che sedevano nelle tenebre. O Amico degli uomini, gloria a Te.

**Versetto** *O Dio, abbi misericordia di noi e benedicici; fa' risplendere su di noi il tuo volto e abbi pietà di noi.*

**Per illuminare coloro che sedevano nelle tenebre, o Amico degli uomini, gloria a Te.**

*Versetto: Affinché sulla terra si conosca la tua via e in tutte le genti la tua salvezza.*

**Per illuminare coloro che sedevano nelle tenebre, o Amico degli uomini, gloria a Te.**

*Versetto: Ti lodino i popoli, o Dio, ti lodino tutti i popoli; la terra ha dato il suo frutto.*

**Per illuminare coloro che sedevano nelle tenebre, o Amico degli uomini, gloria a Te.**

*Versetto: Ci benedica Dio, il nostro Dio; ci benedica Dio, e lo temano tutte le estremità della terra.*

**Per illuminare coloro che sedevano nelle tenebre, o Amico degli uomini, gloria a Te.**

Gloria... E ora...

**Il lettore legge il Tropario:**

**Ti sei manifestato nel mondo, Tu che hai creato il mondo, per illuminare coloro che sedevano nelle tenebre. O Amico degli uomini, gloria a Te.**

*Poi lo stesso lettore canta:*

**Per illuminare coloro che sedevano nelle tenebre, o Amico degli uomini, gloria a Te.**

Dal libro di Giosuè, **Capitolo 3, versetto 7**

**I**l Signore disse a Giosuè: «Oggi comincerò a esaltarti davanti a tutti i figli d'Israele, perché sappiano che come sono stato con Mosè, così sarò con te.

Ora comanda ai sacerdoti che portano l'Arca dell'Alleanza, dicendo: Quando entrerete fino all'orlo dell'acqua del Giordano, fermatevi nel Giordano». E avvenne che, quando i sacerdoti che portavano l'Arca dell'Alleanza del Signore entrarono nel Giordano e i piedi dei sacerdoti che portavano l'Arca furono bagnati all'orlo dell'acqua del Giordano, il Giordano era gonfio in tutta la sua riva, come nei giorni della mietitura del grano. Le acque che scendevano dall'alto si fermarono e si ammucchiarono molto lontano, dalla città di Adam fino ai confini di Cariat-Iarim; mentre le acque che scendevano verso il mare dell'Arabà, il mare Salato, si abbassarono del tutto. Il popolo stava di fronte a Gerico, e i sacerdoti che portavano l'Arca dell'Alleanza del Signore stavano fermi sull'asciutto in mezzo al Giordano, pronti, mentre tutti i figli d'Israele passavano sull'asciutto, finché tutto il popolo ebbe terminato di attraversare il Giordano.

Dal quarto libro dei Re, **Capitolo 2, versetto 6**

**E**lia disse a Eliseo: «Resta qui, perché il Signore mi manda fino al Giordano». Ma Eliseo rispose: «Viva il Signore e viva la tua anima, non ti lascerò». Così proseguirono entrambi. Cinquanta uomini dei figli dei profeti andarono e si fermarono a distanza, mentre loro due si fermarono presso il Giordano. Elia prese il suo mantello, lo arrotolò e colpì con esso le acque, ed esse si divisero da una parte e

dall'altra, e tutti e due passarono sull'asciutto. Dopo che ebbero attraversato, Elia disse a Eliseo: «Chiedi ciò che vuoi che io faccia per te, prima che io sia tolto da te». Eliseo disse: «Ti prego, sia in me una doppia parte del tuo spirito». Ed Elia disse: «Hai chiesto una cosa difficile; ma se mi vedrai quando sarò tolto da te, ti sarà concessa; se invece non mi vedrai, non sarà».

Mentre camminavano e parlavano, ecco apparire un carro di fuoco e cavalli di fuoco, che separarono l'uno dall'altro; ed Elia salì al cielo in un turbine. Eliseo vedeva e gridava: «Padre mio, padre mio, carro d'Israele e sua cavalleria!». E non lo vide più. Allora prese le sue vesti e le strappò in due parti.

Raccolse il mantello di Elia che era caduto da lui e tornò indietro fermandosi sulla riva del Giordano. Prese il mantello di Elia che era caduto e colpì le acque dicendo: «Dov'è il Signore, il Dio di Elia, anche ora?». E colpì le acque, ed esse si divisero da una parte e dall'altra, ed Eliseo passò sull'asciutto.

Dal quarto libro dei Re, **Capitolo 5, versetti 9–14**

**N**aamàn, comandante dell'esercito del re degli Assiri, giunse con i suoi carri e i suoi cavalli e si fermò alla porta della casa di Eliseo. Eliseo mandò da lui un messaggero dicendo: «Va', lavati nel Giordano sette volte, e la tua carne tornerà come nuova e sarai purificato». Ma Naamàn si adirò e se ne andò dicendo: «Ecco, io pensavo: uscirà certamente verso di me, starà davanti a me, invocherà il nome del Signore suo Dio, passerà la mano sul punto malato e guarirà

la lebbra. Non sono forse migliori Abanà e Parpar, fiumi di Damasco, di tutte le acque d'Israele? Non potrei forse lavarmi in quelli e purificarmi?».

Così se ne tornò e se ne andò pieno d'ira. Ma i suoi servi si avvicinarono e gli dissero: «Padre mio, se il profeta ti avesse detto una cosa difficile, non l'avresti forse fatta? Quanto più ora che ti ha detto soltanto: “Lavàti e sarai purificato”».

Allora Naamàn scese e si immerse nel Giordano sette volte, secondo la parola dell'uomo di Dio; e la sua carne tornò come la carne di un bambino, ed egli fu purificato.

### Tropario – tono 5

Ai peccatori e ai pubblicani, per la moltitudine della tua misericordia, Ti sei manifestato, o nostro Salvatore. Poiché dove doveva risplendere la tua luce, se non su coloro che sedevano nelle tenebre? O Amico degli uomini, gloria a Te.

*Versetto: Il Signore regna, rivestito di maestà.*

Poiché dove doveva risplendere la tua luce, se non su coloro che sedevano nelle tenebre? O Amico degli uomini, gloria a Te.

*Versetto: I fiumi hanno innalzato, o Signore, i fiumi hanno innalzato la loro voce.*

Poiché dove doveva risplendere la tua luce, se non su coloro che sedevano nelle tenebre? O Amico degli uomini, gloria a Te.

*Versetto: Mirabili sono gli innalzamenti del mare, mirabile è il Signore nell'alto dei cieli.*

Poiché dove doveva risplendere la tua luce, se non su coloro che sedevano nelle tenebre? O Amico degli uomini, gloria a Te.

Gloria... E ora...

**Il lettore legge il Tropario:**

Ai peccatori e ai pubblicani, per la moltitudine della tua misericordia, Ti sei manifestato, o nostro Salvatore.

*Poi lo stesso lettore canta:*

Poiché dove doveva risplendere la tua luce, se non su coloro che sedevano nelle tenebre? O Amico degli uomini, gloria a Te.

Dal profeta Isaia, **Capitolo 1, versetto 16**

**C**osì dice il Signore: «Lavatevi, purificatevi, togliete il male delle vostre azioni davanti ai miei occhi; cessate di fare il male. Imparate a fare il bene, cercate la giustizia, soccorrete l'oppresso, rendete giustizia all'orfano, difendete la causa della vedova.

Venite dunque e discutiamo insieme, dice il Signore. Se i vostri peccati fossero come scarlatto, diventeranno bianchi come la neve; se fossero rossi come porpora, diventeranno come lana. Se sarete docili e ascolterete, gusterete i beni della terra; ma se rifiuterete e vi ribellerete, sarete divorati dalla spada, perché la bocca del Signore ha parlato».

**M**entre Giacobbe proseguiva il suo cammino, gli vennero incontro gli angeli di Dio. Quando li vide, Giacobbe disse: «Questo è l'accampamento di Dio», e chiamò quel luogo Accampamento.

Giacobbe mandò messaggeri davanti a sé da suo fratello Esaù, nel paese di Seir, nella regione di Edom, e diede loro quest'ordine dicendo: «Direte così al mio signore Esaù: Così dice il tuo servo Giacobbe: Ho dimorato presso Labano e vi sono rimasto fino ad ora; ho acquistato buoi, asini, greggi, servi e serve, e mando ora ad annunciarlo al mio signore, per trovare grazia ai tuoi occhi».

I messaggeri tornarono da Giacobbe dicendo: «Siamo andati da tuo fratello Esaù, ed egli viene incontro a te con quattrocento uomini». Allora Giacobbe fu preso da grande timore e angoscia, e divise in due accampamenti la gente che era con lui, le greggi, i buoi e i cammelli, dicendo: «Se Esaù viene contro un accampamento e lo colpisce, l'altro accampamento potrà salvarsi». Poi Giacobbe disse: «Dio di mio padre Abramo e Dio di mio padre Isacco, Signore, che mi hai detto: “Ritorna al paese dei tuoi padri e io ti farò del bene”,

io sono indegno di tutta la misericordia e di tutta la fedeltà che hai usato verso il tuo servo. Poiché con il solo mio bastone ho attraversato questo Giordano».

Dal libro dell'Esodo, **Capitolo 2, versetti 5–10**

**L**a figlia del faraone scese al fiume per bagnarsi, mentre le sue ancelle passeggiavano lungo la riva del fiume. Ella vide un cestello fra i giunchi e mandò una sua ancella a prenderlo. Aprendolo, vide il bambino che piangeva; ne ebbe compassione e disse: «È uno dei bambini degli Ebrei». Allora la sorella del bambino disse alla figlia del faraone: «Vuoi che vada a chiamarti una nutrice fra le donne ebrae, che allatti il bambino per te?».

La figlia del faraone le rispose: «Va'». La fanciulla andò e chiamò la madre del bambino. La figlia del faraone le disse: «Prendi questo bambino e allattalo per me; io ti darò il tuo salario».

La donna prese il bambino e lo allattò. Quando il bambino crebbe, lo condusse dalla figlia del faraone ed egli divenne per lei un figlio. Ella lo chiamò Mosè, dicendo: «Perché dalle acque l'ho tratto».

Dal libro dei Giudici, **Capitolo 6, versetti 36–40**

**G**edeone disse a Dio: «Se tu vuoi salvare Israele per mezzo della mia mano, come hai detto, ecco, io porrò un vello di lana sull'aia: se la rugiada sarà soltanto sul vello e tutto il terreno resterà asciutto, allora saprò che per mezzo della mia mano salverai Israele, come hai detto». E così avvenne. La mattina seguente Gedeone si alzò di buon'ora, strizzò il vello e ne spremette la rugiada: una coppa piena d'acqua.

Gedeone disse a Dio: «Non si accenda la tua ira contro di me; lasciami parlare ancora una volta e fare ancora una

prova con il vello. Sia asciutto solo il vello e vi sia rugiada su tutta la terra». E Dio fece così quella notte: vi fu asciutto solo il vello e su tutta la terra vi fu rugiada.

Dal terzo libro dei Re, **Capitolo 18, versetti 30–39**

**E**lia disse a tutto il popolo: «Avvicinatevi a me». E tutto il popolo si avvicinò a lui. Egli prese dodici pietre, secondo il numero delle tribù dei figli di Giacobbe, al quale il Signore aveva detto: «Israele sarà il tuo nome».

Con quelle pietre ricostruì l'altare del Signore che era stato demolito, fece una fossa tutt'intorno all'altare, grande quanto per contenere due misure di seme, dispose la legna, tagliò a pezzi la vittima e la pose sulla legna.

Poi disse: «Riempite quattro brocche d'acqua e versatele sull'olocausto e sulla legna». E disse: «Fatelo una seconda volta». Ed essi lo fecero una seconda volta. E disse: «Fatelo una terza volta». Ed essi lo fecero una terza volta.

L'acqua scorreva intorno all'altare e anche la fossa si riempì d'acqua. All'ora dell'offerta, il profeta Elia si avvicinò e disse:

«Signore, Dio di Abramo, di Isacco e di Israele, fa' conoscere oggi che tu sei Dio in Israele, che io sono tuo servo e che ho fatto tutte queste cose per tuo comando. Rispondimi, Signore, rispondimi, perché questo popolo sappia che tu sei il Signore Dio e che hai ricondotto il loro cuore a te».

Allora cadde il fuoco del Signore e consumò l'olocausto, la legna, le pietre e la polvere, e prosciugò l'acqua che era nella fossa. Tutto il popolo, vedendo ciò, cadde con la faccia a terra e disse: «Il Signore è Dio! Il Signore è Dio!».

Dal quarto libro dei Re, **Capitolo 2, versetti 19–22**

**G**li abitanti della città di Gerico dissero a Eliseo: «Ecco, la posizione della città è buona, come tu vedi, mio signore, ma le acque sono cattive e la terra è sterile».

Eliseo disse: «Portatemi un vaso nuovo e mettetevi del sale». Essi glielo portarono. Eliseo uscì alla sorgente delle acque, vi gettò il sale e disse: «Così dice il Signore: Ho risanato queste acque; non vi sarà più morte né sterilità».

E le acque furono risanate fino ad oggi, secondo la parola che Eliseo aveva pronunciato.

Dal profeta Isaia, **Capitolo 49, versetto 8**

**C**osì dice il Signore: «In un tempo favorevole ti ho esaudito, nel giorno della salvezza ti ho soccorso; ti ho formato e ti ho posto come alleanza del popolo, per restaurare il paese e far ereditare le eredità devastate; per dire ai prigionieri: “Uscite”, e a quelli che sono nelle tenebre: “Mostratevi”.

Essi pascoleranno lungo tutte le strade e avranno pascoli su ogni altura. Non avranno fame né sete, né li colpirà l'arsura né il sole, perché colui che ha pietà di loro li guiderà e li condurrà a sorgenti d'acqua. Trasformerò tutti i miei monti

in una strada e le mie vie saranno elevate. Ecco, alcuni verranno da lontano, altri dal settentrione e dal mare, altri ancora dal paese dei Persiani. Esultino i cieli e gioisca la terra, prorompano i monti in canti di gioia, perché il Signore ha consolato il suo popolo e ha avuto compassione dei suoi umili.

Sion diceva: «Il Signore mi ha abbandonato, il Signore mi ha dimenticato». Può forse una madre dimenticare il proprio bambino, non avere compassione del figlio delle sue viscere?

Anche se costoro si dimenticassero, io invece non ti dimenticherò, dice il Signore onnipotente.

## **Apostolo**

### **Prochimenon – tono 3**

Il Signore è mia luce e mia salvezza: di chi avrò timore?

*Versetto: Il Signore è il difensore della mia vita: di chi avrò paura?*

Dalla Prima Lettera ai Corinzi del santo Apostolo Paolo,

### **Capitolo 9, versetti 19–27**

**F**ratelli, pur essendo libero da tutti, mi sono fatto servo di tutti, per guadagnarne il maggior numero. Mi sono fatto Giudeo con i Giudei, per guadagnare i Giudei; con quelli che sono sotto la Legge, come se fossi sotto la Legge, pur non essendo io sotto la Legge, per guadagnare quelli che sono sotto la Legge.

Con quelli che sono senza Legge, come se fossi senza

Legge, pur non essendo senza la legge di Dio, ma sotto la legge di Cristo, per guadagnare quelli che sono senza Legge.

Mi sono fatto debole con i deboli, per guadagnare i deboli; mi sono fatto tutto a tutti, per salvare ad ogni modo qualcuno. E faccio tutto questo per il Vangelo, per diventarne partecipe insieme agli altri. Non sapete forse che quelli che corrono nello stadio, corrono tutti, ma uno solo riceve il premio? Correte dunque in modo da ottenerlo. Ogni atleta si sottopone a ogni disciplina: essi lo fanno per ottenere una corona corruttibile, noi invece una incorruttibile.

Io dunque corro, ma non come chi è senza meta; combatto, ma non come chi batte l'aria. Anzi, castigo il mio corpo e lo riduco in schiavitù, perché non avvenga che, dopo aver predicato agli altri, io stesso sia riprovato.

### Alleluia – tono 3

Il mio cuore ha risposto con una parola buona: io canto le mie opere al Re.

*Versetto: Sei il più bello tra i figli degli uomini.*

## Vangelo

Dal Vangelo secondo Luca, **Capitolo 3, versetti 1–18**

**N**ell'anno quindicesimo dell'impero di Tiberio Cesare, mentre Ponzio Pilato era governatore della Giudea, Erode tetrarca della Galilea, Filippo suo fratello tetrarca dell'Iturea e della Traconitide, e Lisania tetrarca

dell'Abilene, sotto i sommi sacerdoti Anna e Caifa, la parola di Dio venne su Giovanni, figlio di Zaccaria, nel deserto. Ed egli percorse tutta la regione del Giordano, predicando un battesimo di conversione per il perdono dei peccati, come è scritto nel libro delle parole del profeta Isaia: «Voce di uno che grida nel deserto: Preparate la via del Signore, raddrizzate i suoi sentieri. Ogni valle sarà colmata, ogni monte e ogni colle saranno abbassati; le vie tortuose diventeranno diritte e le strade impervie, piane. E ogni carne vedrà la salvezza di Dio».

Diceva dunque alle folle che accorrevano per farsi battezzare da lui: «Razza di vipere, chi vi ha suggerito di sfuggire all'ira imminente? Fate dunque frutti degni di conversione e non cominciate a dire dentro di voi: “Abbiamo Abramo come padre”; perché vi dico che Dio può suscitare figli di Abramo anche da queste pietre.

Già la scure è posta alla radice degli alberi; ogni albero che non produce frutto buono viene tagliato e gettato nel fuoco». Le folle lo interrogavano dicendo: «Che cosa dobbiamo fare?»

Egli rispondeva loro: «Chi ha due tuniche ne dia a chi non ne ha, e chi ha da mangiare faccia altrettanto». Vennero anche dei pubblicani a farsi battezzare e gli dissero: «Maestro, che cosa dobbiamo fare?» Egli rispose loro: «Non esigete nulla più di quanto vi è stato fissato».

Lo interrogavano anche dei soldati: «E noi, che cosa dobbiamo fare?» Rispose loro: «Non maltrattate nessuno,

non denunciate falsamente, e accontentatevi delle vostre paghe».

Poiché il popolo era in attesa e tutti si domandavano in cuor loro riguardo a Giovanni se non fosse lui il Cristo, Giovanni rispose a tutti dicendo: «Io vi battezzo con acqua; ma viene colui che è più forte di me, al quale non sono degno di sciogliere il legaccio dei sandali. Egli vi batteggerà in Spirito Santo e fuoco. Tiene in mano il ventilabro per pulire la sua aia e raccogliere il grano nel suo granaio; ma la pula la brucerà con un fuoco inestinguibile». E con molte altre esortazioni annunciava al popolo la buona novella.

*Dopo di ciò usciamo tutti per la porta grande, al centro della chiesa, dove è preparata l'acqua. L'igumeno o il sacerdote principale procede portando la santa Croce; il clero precede con i candelabri e l'ierodiacono con il turibolo. E il sacerdote depone la santa Croce sul leggio preparato presso l'acqua.*

Tropàri – tono 8

*(Composizione di san Sofronio, Patriarca di Gerusalemme)*

Tropàri – tono 8

La voce del Signore grida sulle acque dicendo: Venite tutti e ricevete lo Spirito della sapienza, lo Spirito dell'intelligenza, lo Spirito del timore di Dio, di Cristo che si è manifestato.

Oggi la natura delle acque viene santificata e il Giordano si divide e ritorna indietro nel suo corso, vedendo il Sovrano che viene battezzato.

Come uomo sei venuto al fiume, o Cristo Re, e ti affretti a ricevere il Battesimo come un servo, o Buono, dalle mani del Precursore, per i nostri peccati, o Amico degli uomini.

Gloria... E ora... **stesso tono.**

Alla voce di colui che grida nel deserto: «Preparate la via del Signore», sei venuto, o Signore, assumendo la forma di servo e chiedendo il Battesimo, Tu che non conosci peccato. Le acque Ti hanno visto e hanno tremato, il Precursore si è scosso di timore e ha gridato dicendo: «Come potrà il lume illuminare la Luce? Come potrà il servo porre la mano sul Sovrano? Santifica me e le acque, o Salvatore, Tu che togli il peccato del mondo».

Paremiie

Dal profeta Isaia, **Capitolo 35, versetti 1–10**

**C**osì dice il Signore: Esulti il deserto e la terra arida, gioisca la steppa e fiorisca come il giglio; fiorisca e canti con gioia, e si rallegrino le solitudini del Giordano.

Le è stata data la gloria del Libano, lo splendore del Carmelo e di Saron; il mio popolo vedrà la gloria del Signore, la magnificenza del nostro Dio. Rafforzate le mani infiacchite e rendete salde le ginocchia vacillanti. Dite ai timorosi di cuore: «Coraggio, non temete! Ecco il vostro Dio: egli viene con la vendetta, con la retribuzione divina; egli viene e vi salverà».

Allora si apriranno gli occhi dei ciechi e si schiuderanno gli orecchi dei sordi; allora lo zoppo salterà come un cervo e

griderà di gioia la lingua del muto, perché scaturiranno acque nel deserto e torrenti nella steppa. La terra bruciata diventerà una palude e il suolo arido sorgenti d'acqua; là dove dimoravano gli sciacalli cresceranno canne e giunchi.

Vi sarà una strada, una via santa; nessun impuro vi passerà; sarà riservata a coloro che camminano per essa, e gli stolti non vi si smarriranno. Non vi sarà più leone, né bestia feroce vi salirà; ma vi cammineranno i redenti e i riscattati dal Signore. Essi ritorneranno e verranno in Sion con giubilo, gioia eterna sul loro capo; li raggiungeranno letizia e gioia, e fuggiranno dolore e gemito.

Dal profeta Isaia, **Capitolo 55, versetti 1–13**

**C**osì dice il Signore: O voi tutti assetati, venite all'acqua; voi che non avete denaro, venite, comprate e mangiate; venite, comprate senza denaro e senza prezzo vino e latte. Perché spendete denaro per ciò che non è pane e il vostro guadagno per ciò che non sazia? Ascoltatevi attentamente e mangerete cose buone, e la vostra anima si delizierà di cibi succulenti. Porgete l'orecchio e venite a me; ascoltate, e la vostra anima vivrà. Concluderò con voi un'alleanza eterna, le grazie sicure promesse a Davide.

Ecco, l'ho costituito testimone per i popoli, principe e maestro delle nazioni. Ecco, chiamerai genti che non conoscevi e popoli che non ti conoscevano accorreranno a te, per il Signore tuo Dio e per il Santo d'Israele, perché egli ti ha glorificato.

Cercate il Signore mentre si lascia trovare, invocatelo mentre è vicino. L'empio abbandoni la sua via e l'uomo iniquo i suoi pensieri; ritorni al Signore che avrà misericordia di lui, al nostro Dio che largamente perdona.

Poiché i miei pensieri non sono i vostri pensieri e le vostre vie non sono le mie vie, dice il Signore. Come i cieli sono più alti della terra, così le mie vie sono più alte delle vostre vie e i miei pensieri dei vostri pensieri.

Come la pioggia e la neve scendono dal cielo e non vi ritornano senza aver irrigato la terra, senza averla fecondata e fatta germogliare, dando seme al seminatore e pane da mangiare, così sarà della parola uscita dalla mia bocca: non ritornerà a me senza effetto, senza aver compiuto ciò che desidero e realizzato ciò per cui l'ho mandata.

Sì, uscirete con gioia e sarete condotti in pace; i monti e i colli proromperanno in canti di gioia davanti a voi e tutti gli alberi della campagna batteranno le mani. Al posto delle spine crescerà il cipresso, al posto dell'ortica crescerà il mirto; questo sarà per il Signore un nome, un segno eterno che non sarà distrutto.

Dal profeta Isaia, **Capitolo 12, versetto 3**

**C**osì dice il Signore: Attingerete acqua con gioia alle sorgenti della salvezza. E direte in quel giorno: «Lodate il Signore, invocate il suo nome, annunciate fra i popoli le sue opere, ricordate che il suo nome è sublime. Cantate inni al Signore, perché ha compiuto cose eccelse; sia noto questo

in tutta la terra. Esultate e gioite, abitanti di Sion, perché grande in mezzo a voi è il Santo d'Israele».

## Apostolo

### Prochimenon – tono 3

Il Signore è mia luce e mia salvezza: di chi avrò timore?

*Versetto: Il Signore è il difensore della mia vita: di chi avrò paura?*

Dalla Prima Lettera ai Corinzi del santo Apostolo Paolo,

### Capitolo 10, versetti 1–4

**F**ratelli, non voglio che ignoriate che i nostri padri furono tutti sotto la nube e tutti attraversarono il mare; e tutti furono battezzati in Mosè, nella nube e nel mare.

Tutti mangiarono lo stesso cibo spirituale e tutti bevvero la stessa bevanda spirituale, poiché bevevano da una roccia spirituale che li seguiva; e la roccia era Cristo.

### Alleluia – tono 6

La voce del Signore è sopra le acque.

*Versetto: Il Dio della gloria ha tuonato.*

## Vangelo

Dal Vangelo secondo Marco,

### Capitolo 1, versetti 9–11

**I**n quei giorni Gesù venne da Nazaret di Galilea e fu battezzato nel Giordano da Giovanni. E subito, uscendo dall'acqua, vide i cieli aprirsi e lo Spirito discendere su di lui come una colomba. E una voce venne dai cieli: «Tu sei il Figlio mio diletto; in te mi sono compiaciuto».

### Grande Ektena

*Se è presente il diacono, egli dice le Ektenie; se non è presente, le dice il sacerdote da solo:*

**D.** In pace preghiamo il Signore.

Per la pace che viene dall'alto e per la salvezza delle nostre anime, preghiamo il Signore.

Per la pace di tutto il mondo, per il buon andamento delle sante Chiese di Dio e per l'unione di tutti, preghiamo il Signore.

Per questa santa Chiesa e per coloro che vi entrano con fede, devozione e timore di Dio, preghiamo il Signore.

Per Sua Santità Bartolomeo, Arcivescovo di Costantinopoli – Nuova Roma e Patriarca Ecumenico, per il nostro venerabile e amante di Dio Vescovo (...), per il venerabile presbiterio e il diaconato in Cristo, e per tutto il clero e il popolo, preghiamo il Signore.

Per questo santo luogo, per questa città e questo paese, per tutte le città e i villaggi e per tutti i paesi, e per coloro che vi abitano con fede, preghiamo il Signore.

Per la buona serenità dell'aria, per l'abbondanza dei frutti della terra e per tempi di pace, preghiamo il Signore.

Per coloro che navigano, per i viaggiatori, per i malati, per coloro che faticano, per i prigionieri e per la loro salvezza, preghiamo il Signore.

Affinché quest'acqua sia santificata con la potenza, l'energia e la discesa dello Spirito Santo, preghiamo il Signore.

Affinché su quest'acqua discenda l'azione purificatrice della Trinità sovrastanziale, preghiamo il Signore.

Affinché a quest'acqua sia concesso il dono della redenzione e la benedizione del Giordano, con la potenza, l'energia e la discesa dello Spirito Santo, preghiamo il Signore.

Affinché Satana sia schiacciato sotto i nostri piedi e sia disperso ogni suo malvagio consiglio che si leva contro di noi, preghiamo il Signore.

Affinché il Signore nostro Dio ci liberi da ogni inimicizia e tentazione che ci si oppone e ci renda degni dei beni promessi, preghiamo il Signore.

Affinché siamo illuminati dalla luce della conoscenza e della retta fede, per la venuta dello Spirito Santo, preghiamo il Signore.

Affinché il Signore Dio mandi la benedizione del Giordano e santifichi quest'acqua, preghiamo il Signore.

Affinché quest'acqua diventi dono di santificazione, purificazione dei peccati, guarigione delle anime e dei corpi e beneficio per ogni necessità, preghiamo il Signore.

Affinché quest'acqua sia purificazione che conduce alla vita eterna, preghiamo il Signore.

Affinché essa si manifesti come scacciatrice di ogni assalto dei nemici visibili e invisibili, preghiamo il Signore.

Per coloro che la prenderanno e la riceveranno per la santificazione delle case, preghiamo il Signore.

Affinché essa sia per la purificazione delle anime e dei corpi di tutti coloro che con fede la prenderanno e ne berranno, preghiamo il Signore.

Affinché siamo resi degni di essere colmati di santità mediante il gusto di quest'acqua, per la venuta invisibile dello Spirito Santo, preghiamo il Signore.

Affinché il Signore Dio ascolti la voce della preghiera di noi peccatori e abbia misericordia di noi, preghiamo il Signore.

Affinché siamo liberati da ogni tribolazione, ira e necessità, preghiamo il Signore.

Proteggi, salva, abbi misericordia e custodiscici, o Dio, con la tua grazia.

Ricordando la santissima, purissima, sovrabenedetta e gloriosa Signora nostra, Madre di Dio e sempre Vergine Maria, e tutti i santi, affidiamo noi stessi, gli uni gli altri e tutta la nostra vita a Cristo Dio.

***P. Poiché a Te convengono ogni gloria, onore e adorazione, al Padre e al Figlio e allo Spirito Santo, ora e sempre e nei secoli dei secoli. Amen.***

*Dette queste cose dal diacono, il sacerdote prega in segreto, dicendo la seguente preghiera. Mentre il diacono dice queste cose, il sacerdote prega in segreto dicendo:*

**S**ignore Gesù Cristo, Figlio Unigenito che sei nel seno del Padre, vero Dio, sorgente della vita e dell'immortalità, Luce da Luce,

Tu che sei venuto nel mondo per illuminarlo: illumina il nostro pensiero con il tuo Santo Spirito e accoglici, noi che Ti rendiamo gloria e grato ringraziamento per le tue opere grandi e mirabili dall'eternità, e per la tua salvifica economia degli ultimi tempi, nella quale Ti sei rivestito della nostra debole e povera natura, e Ti sei umiliato fino alla condizione di servo, Tu, Re di tutti; e hai persino sopportato di essere battezzato nel Giordano per mano del servo.

Affinché, santificando la natura delle acque, Tu che sei senza peccato, ci aprissi la via della seconda nascita, quella per acqua e Spirito, e ci riconducessi alla salvezza originaria. Celebrando la memoria di questi divini misteri, Ti preghiamo, o Sovrano, Amico degli uomini: aspergi

anche su di noi, tuoi indegni servi, secondo la tua divina promessa, l'acqua purificatrice, dono della tua misericordia, affinché la nostra supplica di peccatori su quest'acqua sia accolta dalla tua bontà. E la tua benedizione, per mezzo di essa, sia concessa a noi e a tutto il tuo popolo fedele, a gloria del tuo santo e adorabile nome.

Poiché a Te convengono ogni gloria, onore e adorazione, insieme al tuo Padre senza principio e al tuo santissimo, buono e vivificante Spirito, ora e sempre e nei secoli dei secoli. Amen.

**Preghiera ad alta voce (di san Sofronio, Patriarca di Gerusalemme)**

*Terminata l'ektenia, il sacerdote dice a gran voce questa preghiera:*

**A**ltissima Trinità, divinità sommamente buona, sovrasostanziale, onnipotente, che tutto scruti, invisibile e incomprendibile, creatrice delle essenze spirituali e delle nature razionali; bontà per natura, Luce inaccessibile, che illumini ogni uomo che viene nel mondo: risplendi anche in me, indegno tuo servo.

Illumina gli occhi della mia mente, affinché osi lodare la tua immensa beneficenza e la tua potenza. Sia accolta la preghiera che da me viene innalzata per il popolo qui presente. Non impediscano i miei peccati la venuta dello Spirito Santo in questo luogo; ma perdonami, affinché io gridi a Te senza condanna e proclamami anche ora la tua sovrabbondante bontà.

Ti glorifichiamo, o Sovrano, Amico degli uomini, Onnipotente, Re che esisti prima dei secoli. Ti glorifichiamo, o Creatore e Artefice di tutte le cose. Ti glorifichiamo, Tu che sei senza padre dalla madre e senza madre dal Padre.

Poiché nella festa trascorsa Ti abbiamo visto Bambino; ma in questa presente Ti vediamo perfetto, Tu che ti sei manifestato pienamente nostro Dio dal pieno. Oggi infatti è giunto per noi tutti il tempo della festa, e con noi si raduna la schiera dei santi; e gli angeli con gli uomini insieme celebrano.

Oggi il dono dello Spirito Santo è disceso sulle acque in forma di colomba. Oggi è sorto il Sole che non tramonta e il mondo è illuminato dalla luce del Signore. Oggi la luna con raggi luminosi rischiarava tutta la terra.

Oggi le stelle splendenti adornano il mondo con la luce del loro fulgore. Oggi le nubi stillano dal cielo per l'umanità la pioggia della giustizia.

Oggi l'Increato si lascia toccare dalla sua creatura di propria volontà. Oggi il profeta e Precursore si avvicina al Sovrano e sta davanti a lui con timore, vedendo la discesa di Dio verso di noi. Oggi le acque del Giordano si mutano in guarigione con la venuta del Signore. Oggi, con mistiche correnti, tutta la creazione viene dissetata. Oggi i peccati degli uomini sono lavati con le acque del Giordano. Oggi il paradiso si è aperto agli uomini e il Sole di giustizia ci illumina. Oggi l'acqua amara dei giorni di Mosè diventa dolce per il popolo con la venuta del Signore. Oggi siamo stati liberati dal pianto antico e, come un nuovo Israele,

siamo stati salvati.

Oggi siamo stati liberati dalle tenebre e illuminati dalla luce della conoscenza di Dio. Oggi le tenebre del mondo svaniscono per la manifestazione del nostro Dio.

Oggi dall'alto tutta la creazione è illuminata come con una fiaccola. Oggi l'inganno viene abbattuto e la venuta del Sovrano ci prepara la via della salvezza. Oggi le cose di lassù e quelle di quaggiù insieme celebrano, e quaggiù con lassù insieme dialoga. Oggi la festa santificata e celebratissima dei fedeli esulta.

Oggi il Sovrano va al Battesimo per innalzare la natura umana. Oggi Colui che non si piega si piega al suo servo, per liberarci dalla schiavitù. Oggi abbiamo ottenuto il Regno dei cieli, perché il Regno del Signore non ha fine. Oggi la terra e il mare hanno condiviso la gioia del mondo, e il mondo si è colmato di letizia.

Ti hanno visto le acque, o Dio! Ti hanno visto le acque e hanno temuto. Il Giordano si è volto indietro vedendo il Fuoco della Divinità discendere corporalmente ed entrare in esso.

Il Giordano si è volto indietro vedendo lo Spirito Santo discendere in forma di colomba e volteggiare intorno a Te.

Il Giordano si è volto indietro vedendo l'Invisibile divenire visibile: il Creatore incarnato, il Sovrano in forma di servo.

Il Giordano si è volto indietro e i monti hanno saltato, vedendo Dio fatto uomo; e le nubi hanno dato voce, stupite di Colui che è venuto: Luce da Luce, vero Dio da vero Dio.

Oggi la festa del Sovrano in Giordano contempla Colui che ha sommerso nel Giordano la morte della disobbedienza, il

pungolo dell'inganno e il legame dell'ade, e ha donato il Battesimo della salvezza del mondo.

Perciò anch'io, peccatore e indegno tuo servo, narrando le grandezze delle tue meraviglie, preso dal timore, con umiltà grido a Te.

*Inizio della grande preghiera E subito il sacerdote comincia ad alta voce questa preghiera:*

**Grande sei Tu, Signore, e mirabili sono le tue opere,  
e nessuna parola basta a lodare le tue meraviglie.**

*(tre volte)*

*Poi dice:*

**P**oiché Tu, per tua volontà, hai tratto tutte le cose dal non essere all'essere. Con la tua potenza tieni insieme la creazione e con la tua provvidenza governi il mondo. Tu hai ordinato la creazione dai quattro elementi, e con quattro stagioni hai coronato il corso dell'anno. Per Te tremano tutte le potenze angeliche. Te lodano il sole, la luna Ti glorifica, a Te obbediscono le stelle. La luce Ti ascolta; davanti a Te gli abissi si atterriscono; a Te servono le sorgenti.

Tu hai disteso il cielo come una tenda; Tu hai stabilito la terra sulle acque. Tu hai circoscritto il mare con la sabbia. Tu hai diffuso l'aria per respiro.

Le potenze degli angeli Ti servono; e le schiere degli arcangeli Ti adorano. I cherubini dai molti occhi e i serafini dalle sei ali, stando e volando attorno, si coprono per timore della tua gloria inaccessibile.

Poiché Tu, Dio ineffabile, senza principio e indicibile, sei venuto sulla terra, prendendo forma di servo e facendoti simile all'uomo. Non hai sopportato, o Sovrano, per la tua ricchissima misericordia, vedere il genere umano oppresso dal diavolo, ma sei venuto e ci hai salvati.

Confessiamo la tua bontà, proclamiamo la tua misericordia, non nascondiamo i tuoi benefici. Hai liberato la natura del nostro genere; hai santificato il seno della Vergine con la tua nascita.

Tutta la creazione Ti loda, Te che ti sei manifestato: poiché Tu, nostro Dio, sei apparso sulla terra e hai dimorato con gli uomini. Tu hai santificato anche le rapide correnti del Giordano, mandando dal cielo il tuo Santo Spirito, e hai schiacciato le teste dei draghi che lì si nascondevano.

**Tu stesso dunque, o Re amante degli uomini, vieni anche ora con la venuta del tuo Santo Spirito e santifica quest'acqua. *(tre volte)***

*Dicendo questo per tre volte, il sacerdote benedice l'acqua con la mano, immergendola in forma di Croce ad ogni invocazione. Poi dice:*

**E** dona ad essa il dono della guarigione e la benedizione del Giordano. Fa' che sia sorgente d'incorruttibilità, dono di santità, remissione dei peccati, guarigione delle malattie, distruzione dei demoni, inaccessibile alle potenze avverse, piena di forza angelica.

Affinché tutti coloro che ne saranno aspersi e ne berranno, la ricevano per purificazione delle anime e dei corpi, per

guarigione delle passioni, per santificazione delle case, per ogni beneficio necessario.

Poiché Tu sei il nostro Dio, che hai rinnovato con acqua e Spirito la nostra natura invecchiata dal peccato. Tu sei il nostro Dio, che ai giorni di Noè hai sommerso il peccato con l'acqua.

Tu sei il nostro Dio, che hai liberato il popolo ebraico dalla schiavitù del faraone, attraverso il mare e per mezzo di Mosè. Tu sei il nostro Dio, che nel deserto hai spaccato la roccia e ne sono scaturite acque, e i torrenti si sono colmati, e hai dissetato il tuo popolo assetato. Tu sei il nostro Dio, che con acqua e fuoco, per mezzo di Elia, hai liberato Israele dall'errore di Baal.

**Tu stesso anche ora, o Sovrano, santifica quest'acqua con il tuo Santo Spirito.***(tre volte)*

*Dicendo anche questo per tre volte, il sacerdote benedice di nuovo l'acqua in forma di Croce. Poi dice:*

**D**ona a tutti coloro che la toccheranno, ne berranno e ne saranno aspersi, santificazione, salute, purificazione, benedizione. E salva, o Signore, il nostro governo e amante di Cristo. Custodiscilo sotto la tua protezione in pace; sottometti sotto i suoi piedi ogni nemico, avversario e aggressore. Concedigli tutte le richieste per la salvezza e la vita eterna.

Ricorda, o Signore, Per Sua Santità Bartolomeo, Arcivescovo di Costantinopoli – Nuova Roma e Patriarca Ecumenico, il nostro Vescovo amante di Dio (nome), e tutto

il presbiterio e il diaconato in Cristo, e il popolo qui presente.

Abbi misericordia di loro e di noi secondo la tua grande misericordia, affinché da tutti gli elementi, dagli angeli, dagli uomini e da tutte le creature visibili e invisibili sia glorificato il tuo santissimo nome, del Padre e del Figlio e dello Spirito Santo, ora e sempre e nei secoli dei secoli. Amen.

**Sacerdote:** Pace a tutti!

**Diacono:** Inchinate i vostri capi al Signore.

*E il sacerdote, chinando il capo, dice in segreto questa preghiera:*

**P**iega, o Signore, il tuo orecchio e ascoltaci, Tu che hai accettato di essere battezzato nel Giordano e hai santificato le acque. Benedici noi tutti mediante l'inclinazione del nostro collo, con cui raffiguriamo la condizione di servo. Rendici degni di essere colmati della tua santità, mediante la partecipazione e l'aspersione di quest'acqua; e sia per noi, o Signore, salute dell'anima e del corpo.

**Poiché Tu sei la santificazione delle nostre anime, e a Te eleviamo gloria, ringraziamento e adorazione, insieme al tuo Padre senza principio e al tuo santissimo, buono e vivificante Spirito, ora e sempre e nei secoli dei secoli. Amen.**

*Dopo ciò, prendendo la santa Croce, il sacerdote la immerge diritta nell'acqua tre volte, facendo il segno della Croce, tenendola con entrambe le mani e dicendo:*

**Tropario – tono 1 (3 volte)**

**Nel Giordano, mentre Tu, Signore, venivi battezzato, si manifestò l'adorazione della Trinità: poiché la voce del Padre rendeva testimonianza a Te, chiamandoti Figlio diletto; e lo Spirito, in forma di colomba, confermava la verità della Parola. Tu che ti sei manifestato, o Cristo Dio, e hai illuminato il mondo, gloria a Te. (3 volte)**

*Dopo di ciò, il sacerdote asperge con l'acqua santa l'altare, tutta la chiesa e il popolo. Rientrando in chiesa, si canta questa stichirà, tono 6:*

Noi, fedeli, cantiamo la gloria della beneficenza di Dio verso di noi. Poiché Colui che è l'unico Puro e incorrotto, fattosi Uomo per il nostro peccato, per la nostra purificazione si purifica nel Giordano, santificando me e le acque e schiacciando nell'acqua le teste dei draghi.

Prendiamo dunque l'acqua con gioia, fratelli, perché il dono dello Spirito invisibile è dato a coloro che la ricevono con fede da Cristo Dio, Salvatore delle nostre anime.

*Sia benedetto il nome del Signore, da ora e per sempre.*

*(tre volte)*

Gloria... E ora...

Salmo 33:

**B**enedirò il Signore in ogni tempo, sempre la sua lode sarà sulla mia bocca. Nel Signore si glorierà l'anima mia; udranno i miti e si rallegreranno. Magnificate con me il Signore ed esaltiamo insieme il suo nome. Ho cercato il Signore ed egli mi ha risposto e mi ha liberato da tutte le mie tribolazioni. Volgetevi a lui e sarete illuminati e i vostri volti non saranno confusi. Questo povero ha gridato e il Signore lo ha ascoltato e lo ha salvato da tutte le sue angosce. L'angelo del Signore si accampa attorno a quelli che lo temono e li libera. Gustate e vedete quanto è buono il Signore; beato l'uomo che spera in lui.

Temete il Signore, voi suoi santi, poiché nulla manca a chi lo teme. I ricchi hanno impoverito e hanno avuto fame, ma quelli che cercano il Signore non mancheranno di alcun bene.

Venite, figli, ascoltatevi: vi insegnerò il timore del Signore. Chi è l'uomo che desidera la vita, che ama vedere giorni buoni?

Custodisci la lingua dal male e le labbra dal dire inganno. Allontanati dal male e fa' il bene, cerca la pace e perseguila. Gli occhi del Signore sono sui giusti e i suoi orecchi sulla loro preghiera. Ma il volto del Signore è contro chi fa il male, per cancellare dalla terra il loro ricordo. I giusti hanno gridato e il Signore li ha ascoltati e li ha liberati da tutte le loro tribolazioni.

Il Signore è vicino a chi ha il cuore contrito e salva gli umili di spirito. Molte sono le tribolazioni dei giusti, ma da tutte le libera il Signore. Egli custodisce tutte le loro ossa: neppure uno di esse sarà spezzato. La morte dei peccatori è terribile; e quelli che odiano il giusto, cadranno in colpa.

Il Signore salva le anime dei suoi servi e non cadranno in colpa tutti quelli che sperano in lui.

### Congedo (Otpust)

**C**risto, vero Dio nostro, che nel Giordano volle essere battezzato da Giovanni per la nostra salvezza, per le preghiere della sua purissima Madre, per la potenza della venerabile e vivificante Croce e per l'intercessione di tutti i santi, abbia misericordia di noi e ci salvi, poiché è buono e amico degli uomini.

Amen

